הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain
12.10.99 גיליון מס' 136

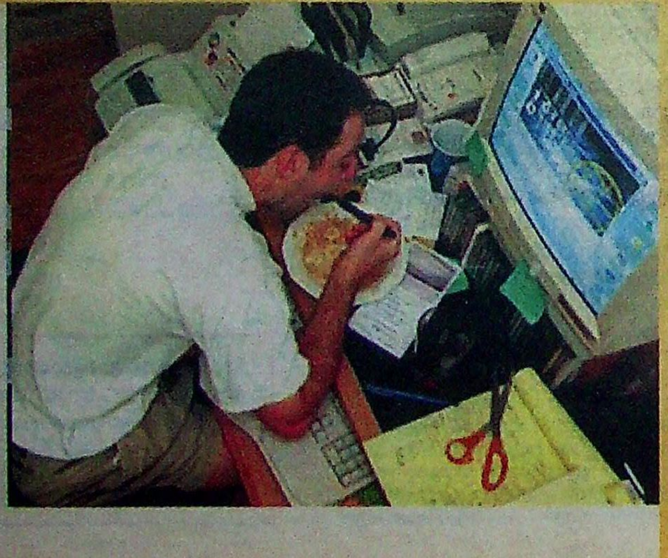

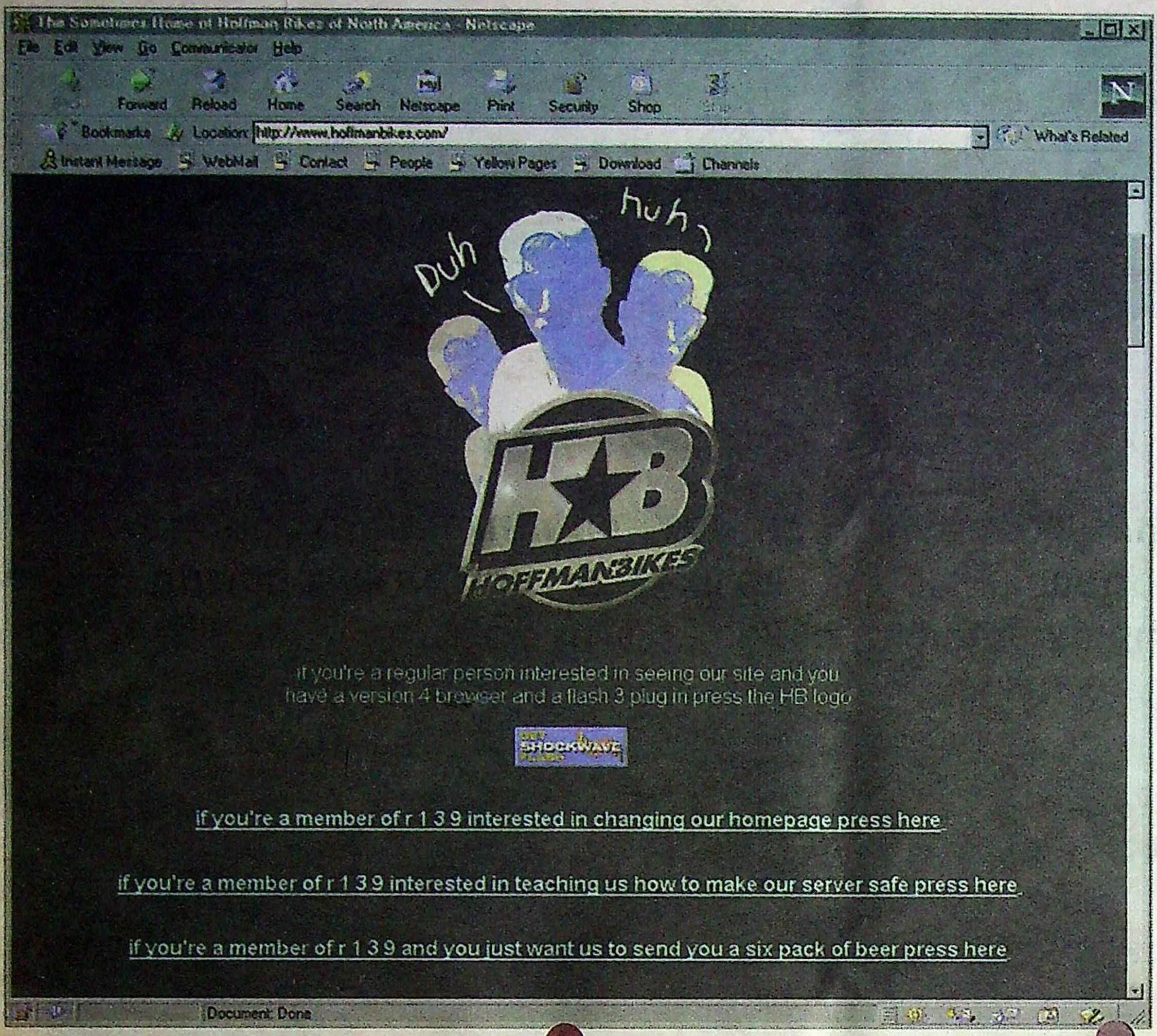
"וידאו דיגיטלי הוא פלטפורמה חדשה עטופה בשפה ובמיתולוגיה של פלטפורמה ישנה. בדומה לצורה שבה אנו חושבים על המערכות הסלולריות שלנו כנספחים של טלפונים עם חוטי נחושת. כמו שאנו עדיין 'מחייגים' בטלפונים בעלי מקשים. אנחנו קוראים לסרט 'סרט' אבל הצלולויד הולך ומתייבש"

ויליאם גיבסון על עתיד הקולנוע

קובריק של המוסך עמ' 8

הזמנות מקוונות בישראל. השוואה עמ' 12

פתגם עתיק ממליץ: "אם אתה לא יכול לנצח אותם, תצטרף אליהם". וזה בדיוק מה שעשו בעלי האתר http://www.hoffmanbikes.com, אשר נפרץ ארבע פעמים ברציפות על-ידי אותה קבוצת האקרים במהלך שבוע אחד. לבעל האתר נמאס לקום כל בוקר ולגלות שעמוד בית של החברה שלו שוב שודד פעם על-ידי הפורצים המעצבנים, והוא החליט להשיב מלחמה בדרך מקורית – להרוס את עמוד הבית בעצמו.

החליט ועשה: על לוגו החברה מרח גרפיטי טיפשי, במקום מידע שיווקי הוא שם לינקים לאתר הפורצים ומגוון הודעות מופרעות. אז היום, לפחות באופן זמני, יש על האתר הזמנה להאקרים לשנות את עמוד הבית שוב, והצעה לשלוח להם שישייה של פחיות בירה. הטריק הזה כנראה עבד, כי בינתיים האתר מחזיק. בריאן בקסטר, מנהל השיווק של החברה מגיב: "אם הם רצו לגרום לנו להראות מטומטמים, החלטנו לעזור להם". גם זאת גישה. בשנה שעברה, למי שזוכר, נקטו גם ב-MTV באותה גישה, ופרצו לאתר של עצמם בצעד פרסומי. מוזר, לא? דמיינו בנק נוקט בשיטת פרסום כזו. נו, ככה זה האינטרנט. מקום מוזר.

גיא הוסמן

ובחלומו, רואה הקפטן שלכם שבעה מחשבים שולחניים שמנים ועבי כרס עפים מהחלון ונופלים לו על הראש. כל אחד מהם שוקל בלי עין הרע, והם מרסקים אותו בלי בעיה, משאירים ממנו רק מקטרת למזכרת. הקפטן שלכם מתעורר, גבו – השרידי, המצולק, השזוף, שידע כל כך הרבה קרבות תרנגולים וטיפוסי הרים ללא תכלית – מכוסה זיעה קרה וכולו רועד. מה קרה, לוחשת האישה שלצידו, שוב חלמת שאתה מפספס פנדל בגמר הגביע העולמי? לא, עונה הקפטן, חלמתי ששבעה מחשבים נופלים לי על הראש. ניישאים או שולחניים, היא שואלת. שולחניים, הוא עונה, חש את הכאב מחדש. בפעם הבאה, היא אומרת, תשתדל להתעורר אחרי הראשון, זה יחסוך לך הרבה צרות. נשים, ממלמל הקפטן לעצמו, לתת להן לפתור חלומות זה כמו אני לא יודע מה.

בלילה הבא שוב חלם הקפטן שלכם חלום. שבעה מחשבים נישאים, מה שמכונים לפ־טופים, ריחפו באוויר מעל ראשו של הקפטן שלכם – קלילים כמו כדורי אבק במערב הפרוע, כמו פרפרים סביב מנורת לילה. מחליפים מבנים, יוצרים אותיות שהצטרפו למילים שהצטרפו למשפטים חסרי משמעות. משפט אחד הצליח האיש עם השפם לזכור: "מילא יום ראשון, אבל למה המעלית הזו מצופה דבש". תת המודע של הקפטן שלכם הוא תעלת ביוב סתומה. הוא לא צריך פסיכולוג, הוא צריך אינסטלטור.

כן, עניין המעבר למחשב נישא, מה שמכונה לפ־טופ, לא נותן מנוחה לאיש עם המקטרת. חלומות טורפים את שנתו, ובשעות בהן הוא ער, יש לו חלומות בהקיץ: הנה הוא יושב בבית קפה עם מחשב נישא, מה שמכונה לפ־טופ, ומשחק שח; הנה הוא יושב בסרט ומסכם את העלילה במחשבו הנישא; הנה הוא שוכב במיטה וגולש באינטרנט; הנה הוא בא הביתה ומגלה כי שכח את המחשב במערכת; הנה הוא מגיע למערכת ומגלה כי שכח את המחשב בבית; הנה הוא מפספס פנדל בגמר הגביע העולמי.

אז מה יהיה? לא ברור. מעולם לא גרם מחשב קל כל כך למחשבות כבדות כל כך, מעולם לא גרה מחשב נישא כל כך למחשבות נייחות כל כך. הקפטן שלכם בוהה במחשבו השולחני ורגשות מעורבים מציפים אותו. הקפטן שלכם לא יודע מה לעשות עם רגשות מעורבים. למעשה, הוא לא ממש מבין את המושג: היש רגשות שאינם מעורבים?

הוא ממשיך לבהות במחשב השולחני. שעות יפות עברו עליהם ביחד, גם שעות קשות הם ידעו. מערכות יחסים הם דבר מסובך, במיוחד כשאחד מהצדדים הוא מכונה. הוא עוד זוכר איך הרים אותו במדרגות והביא אותו הביתה – אז אפילו עוד לא מחשב, רק שלוש קופסאות קרטון – וזכר את הדאגה שחש כשהמחשב היה חולה, וזכר התקנות, וזכר DLL-ים דפוקים, וזכר שידרוגים, וזכר איחויי דיסק. כן, היו הרבה געגועים, היו ימים טרופים, היה מקסם ילדות ורגעים מכושפים. הקפטן שלכם זוכר. אם רק היה אפשר לשכוח.

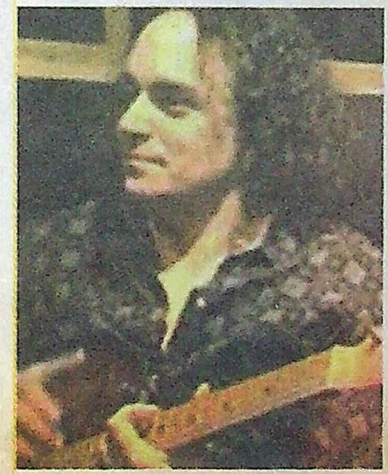
אבל צריך להסתכל קדימה, אל העתיד הנישא. השבוע, נשבע הקפטן שלכם לעצמו, השבוע אני הולך לברר מחירים. הוא יודע שהוא לא יילך, אבל הוא מסתיר את זה מעצמו. הוא צריך עוד שבוע של התלבטות תיאורטית לפני שתבוא ההתלבטות המעשית. אם רק היה אפשר לישון בשקט, אם רק היה אפשר לקום עם חיוך על השפתיים. בינתיים הוא מתנחם ברמזים על חורף מתקרב. האיש עם השפם אוהב חורף. מצד שני, חורף זו עונה מתאימה יותר למחשב שולחני, שהרי מחשב שולחני הוא הרגשה של בית. מחשב נישא הוא הרגשה של משהו אחר שהקפטן שלכם עוד לא חווה. אולי הוא יחכה לאביב. המחשבים יהיו נישאים גם באביב, האין זאת?

קפטן אינטרנט

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתערכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
תצלום השער: WIRED

מה שתגיד "אני מעולם לא ישבתי בישיבת ביקורת ביאהו! שבה אמר מישהו 'בוא נמצא דרך לשמור את המשתמשים אצלנו'. אנחנו מתחילים שיחות רק ב'איך אנחנו יכולים לשרת את המשתמשים בצורה הטובה ביותר?' נקודה" *(טים קוגל, מנכ"ל יאהו. גרדיאן, 30.10)*

ברצינות? "קוד פתוח זו לא התשובה לבעיית הרעב בעולם" *(לינוס טורוולדס, אבי הלינוקס, על הפופולריות של מודל הקוד הפתוח. ZDNET, 5.10)*

לא! אתה צוחק! "אני צופה שבעתיד רוב מכירות המוסיקה יהיו דרך הרשת בחנויות וירטואליות" *(יזהר אשדות, מחלוצי המוסיקה הישראלית ברשת, מתנבא בראיון ל"אינטרנט וורלד ישראל", גיליון אוקטובר)*

זה נכון "פירטי זו מילה קצת רומנטית מדי לתאר גניבה. לקנות תקליטורים מזוייפים או להעלות שירים לרשת זה בדיוק כמו ללכת ולקנות אוטו גנוב" *(יזהר אשדות)*

החנות מעבר לפינה "באינטרנט אתה תמיד ממוקם במרחבה ממול המתחרים שלך – אם זה מוצא חן בעינך ואם לא" *(מנכ"ל חנות הספרים המקוונת Fatbrain.com, קריס מק'אסקיל, על קשיי ההישרדות בשכונה אחת עם ענקים כמו אמזון. ניוזוויק, 11.10)*

"האינטרנט מלא, לכו הביתה!"
(כתובת על הרצת מריקו)

ומה עם טוסטר אלחוטי? "אף אחד לא רוצה טלפון שעושה טוסט" *(מישל קרצמן, מנכ"ל חברת Liberate Technologies, 4.10. מתוך Ditherati.com)*

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום – כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

פוקוס הארץ

ימי עיון • ועידות • כנסים

"יזמות ואינטרנט... ומה שביניהם"

יום ה' 28.10.99 "החמאם", יפו (מפרץ שלמה 10)

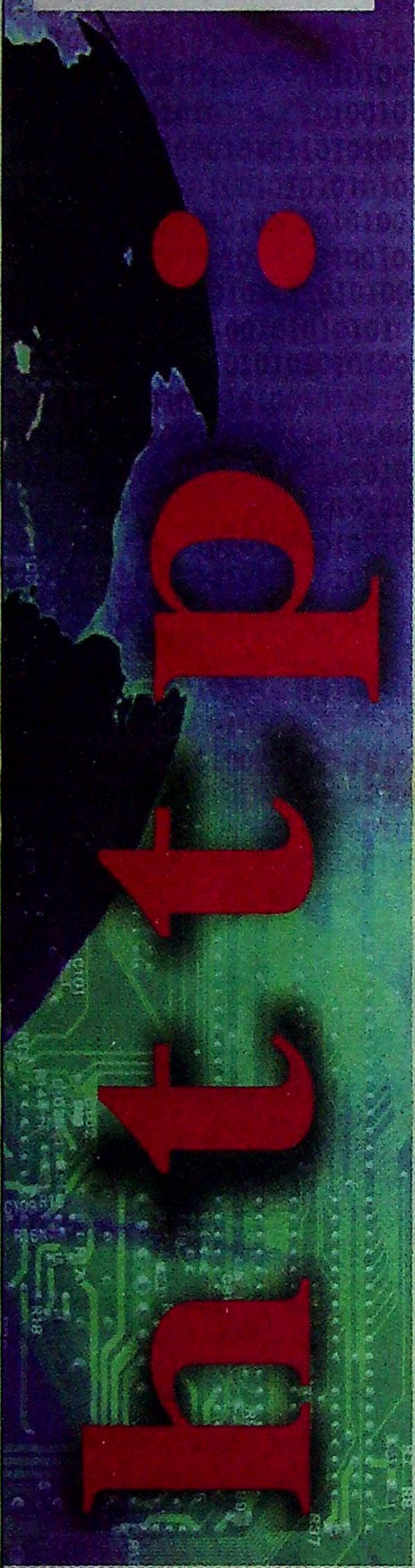
מניות האינטרנט מטפסות, זוכות להמלצות קנייה חמות! מהו הקסם הטמון בהן? 57% מהבתים בישראל מחוברים לאינטרנט 24:00 היא השעה החביבה על הגולשים. 34% מהגברים גולשים. נשים מובילות את הצמיחה במסחר האלקטרוני. מס' הנשים הגולשות בכל העולם יגיע ב- 2001 ל- 96 מיליון. 35% מהמנהלים גולשים תדיר. "צ'אטים" משמשים תחליף לחיי חברה?! כיצד מסייע האינטרנט לעסקים? 5% בלבד ביצעו רכישות דרך האינטרנט. אקדמאים ובעלי הכנסה גבוהה גולשים יותר מהממוצע... ואלה רק חלק מהנתונים...

קהל היעד: מנהלי שיווק ומכירות, חברות בתחומי האינטרנט, חב' סטארט אפ, יזמים ואנשי עסקים ממגזרי: היי טק, תקשורת, בנקאות, בורסה, כרטיסי אשראי, מועדוני לקוחות, צרכנות ועוד.

בתכנית:

- 08:30 התכנסות, הרשמה+ קפה של בוקר
- 09:00 יזמות ואינטרנט-**דליה לב**, מנכ"ית אי.די.בי
- 09:20 נשים גולשות באינטרנט
- 09:40 הפוטנציאל הטמון באינטרנט מזווית "אישית דיסקונט" - **יהודית בן לוי**, מנהלת "אישית דיסקונט".
- 10:00 אינטרנט וסלולר - כיוונים והתפתחויות - **אנדי פרידמן**, מנהל מח' מוצרים ושרותים מתקדמים "סלקום"
- 10:20 אבטחת מידע בעסקאות אינטרנט
- 10:40 אתרי תוכן עיסקיים לשימוש איש העסקים
- 11:00 "מות המרחק" - פרופ' מוטי סוקולוב, המכון לחיזוי טכנולוגי, אונ' ת"א
- 11:30 בראנץ' מהודר באולם החגיגי ב׳חמאם׳ ומפגשים
- 12:30 **מצגות מרהיבות**
  - **יונתן בן ארצי**, מנכ"ל "נטקינג"-פורטלים לנשים בנושאי: קריירה, עסקים ומשפחה.
  - **עליזה תמיר** - בית העתיד עפ"י "מיקרוסופט"

מנחה: **אילנה ינובסקי, יועצת שיווק**

מחיר השתתפות בכנס: 450 ש"ח כולל מע"מ

נא למלא ולפקסס ל"עיתון הארץ" טל: 03-5121111, פקס: 03-6819296

☐ כן, אני מעוניין להרשם לכנס ☐ כן, אני מעוניין להכניס חומר פרסומי לתיק משתתף, בתשלום

שם:............ חברה:............ תפקיד:............ טל:............

פקס:............ כתובת למשלוח חשבונית:............ חתימה:............

כרטיס אשראי: ☐ ויזה: ☐ ישראכרט: ☐ דיינרס: ☐ אמריקן אקספרס: ☐

מס':............ בתוקף עד............ רצ"ב המחאה ע"ס:............

מס' המחאה:............ מס' חשבון:............ בנק:............ סניף:............

התשלום יתבצע עד 24.10.99 ביטולים בכתב בלבד עד 24.10.99

10% הנחה למנויי "הארץ", 20% הנחה לחברות מועדון "אישית דיסקונט"

* ייתכנו שינויים

בגן העדן של הטכנולוגיה תהא מנוחתו

אקיו מוריטה, מייסד סוני, נפטר בשבוע שעבר. קווים לדמותו/דמותנו

דרור פויר

dror@haaretz.co.il

בספרה המעולה "Life on the Screen", טוענת שרי טרקל, פרופסורית לסוציולוגיה של המדע ב־MIT, כי האינטרנט הוא הכלי של הפוסטמודרניזם והדקונסטרוקציה. הוא גם הבן שלהן וגם סוכן המכירות הטוב ביותר שהן יכלו לחלום עליו (עד כמה שתיאוריות יכולות לחלום). טרקל מספרת שלפני עשרים שנה היה לה קשה מאוד להסביר לסטודנטים שלה מה זה בדיוק דקונסטרוקציה. הסטודנטים של היום, היא אומרת, עושים דקונסטרוקציה (פירוק ובניה מחדש) לטקסטים בצורה יומיומית וטבעית לחלוטין. כל גלישה באינטרנט היא אקט דקונסטרוקטיווי. זה עולם פוסט־מודרני של היפר־לינקים, טקסטים א־ליניאריים, חוסר הבדלה בין עיקר וטפל, זה העולם של האני על השתקפויותיו השונות. משחקי המחשב, כך טרקל, משחקים גם הם תפקיד חשוב.

בשבוע שעבר נפטר בגיל 78 אקיו מוריטה, האיש שייסד את סוני, ולכן אחד מהדמויות החשובות ביותר של המאה, וללא ספק אחד מאנשי המכירות הגדולים של המילניום. מוריטה הקים את סוני ב־1946 יחד עם מאסארו איבוקה (איבוקה, שנפטר ב־93', היה האיש הטכני; מוריטה היה איש השיווק). סיפור ההקמה של סוני מזכיר מאוד את זה של אפל: שתי החברות הוקמו במוסך על ידי שני חברים עם חזון ושתי החברות הפכו להרבה יותר מחברות – הן נהיו למושג, למותג. מוריטה, כפי שנאמר כבר לא פעם, הוא סטיב ג'ובס היפאני (יבדל"א). שניהם אנשי מכירות רגולים, שניהם חולמים, שניהם נואמים בחסד, שניהם סחבו אחריהם את העולם והפכו אותו למקום אלקטרוני (כלומר, טוב) יותר, שניהם דמויות מיתיות ממש.

הביטו נא במראה: איך היו נראים החיים בלי סוני – הקוקה קולה של הטכנולוגיה – איך היו נראים החיים בלי מוריטה, האיש שהגה את הווקמן, שמכר את מכשיר הווידאו הראשון, את הפלייסטיישן. האינטרנט חייב הרבה לסוני ולמוריטה, אבל לא רק האינטרנט. סוני תרמה לעיצוב הפנים של החיים שלנו במאה הנוכחית יותר מכל חברה אחרת (טוב, וגם אפל). סוני, אם תשאלו אותי, עזרה רבות במיגור הטכנופוביה. הכל בזכות הווקמן. אם הטכנופוביה היא ביצת החולה, מוריטה הוא החלוץ, הווקמן הוא האקליפטוס.

לפני שלושה חודשים חגג העולם עשרים שנה לווקמן. האגדה מספרת שמוריטה הגה את המכשיר תוך כדי משחק טניס (הוא היה שחקן טניס מעולה). מה אם הייתי יכול לשמוע מוסיקה תוך כדי משחק, חשב לעצמו. הווקמן נולד. כמה חודשים מאוחר יותר הביא מוריטה את האבטיפוס הביתה, ונתקל בגל של התנגדות. אשתו טענה כי המכשיר גורם לנתק בינהם. מוריטה לא רצה להרגיז את אשתו, והדגם הראשון של הווקמן צויד בהתקן לעוד זוג אוזניות ובכפתור כתום. לחיצה על הכפתור הכתום – ושני המאזינים יכלו לדבר בינהם. מעין ווקי טוקי שכזה. הכפתור לא החזיק מעמד בגרסאות הבאות, וטוב שכך. מי צריך להיות חברותי.

השקת הווקמן, אפשר לראות את זה ככה, היתה ההכרזה הרשמית על עידן האני. הווקמן בונה חומת סאונד בין המאזין והסביבה ומשאיר את האדם כמעט לגמרי לבד, כלומר עם עצמו. הווקמן מספק פסקול לחיים והופך כל אחד מאיתנו לגיבור הסרט של החיים שלו, וגם לבמאי; הבחירה איזו מוסיקה תלווה את היום ותעצב אותו, היא כולה בידי המשתמש. הוא יכול לבחור ביום ענוג עם איזה באך, הוא יכול לבחור באטרף עם הפרודיג'י. אנחנו יכולים לבחור את מצב הרוח שלנו, והכל בזכות מוריטה, האין זה דבר עצום ממש?

גם הווקמן – כמו האינטרנט – הביא איתו גל של טכנופוביה. זה כלי של ניכור, זעקו הטכנופובים, זה כלי נרקיסיסטי, א־סוציאלי, זה אסון, זה סופו של השיח האנושי, כולנו נהפוך לרובוטים (אז עוד לא אמרו וירטואלים. בכל זאת יש משהו טוב בעבר), נפסיק לדבר, רק נבהה אחד בשני במבט מטומטם. על זה נאמר: טכנופובים לא מתים, הם רק מחליפים אשמים. מילא. השיטה שלי להרחקת טכנופובים פשוטה: אני שם אצבעות באוזניים וצורח עד שהם הולכים.

כאמור, הווקמן עשה רבות למיגור הטכנופוביה. הוא היה המכשיר האלקטרוני הכי צמוד והכי אישי, הוא היה הארכה של הגוף האנושי, הוא היה פשוט לשימוש, והוא שינה את החיים מהקצה אל הקצה. אם תשאלו אותי – אם לא היה ווקמן, לא היה אינטרנט. אני לא יכול להוכיח את זה, אבל אני גם לא צריך. החיים הם לא קו ליניארי של סיבות ותוצאות, הם סך כל הגישות המשתנות ומצבי הרוח המתחלפים. הם מצב הרוח הגלובלי. מהבחינה הזו, לווקמן היה תפקיד חשוב ביותר.

חמש עשרה שנה קודם לכן הושק (גם על ידי סוני) הטרנזיסטור עם האחניה. ההבדל בין הטרנזיסטור לווקמן הוא כמו ההבדל בין הטלוויזיה לווידאו (גם זה סוני), כמו ההבדל בין אינטרנט לעולם בלי אינטרנט – ההבדל בין עולם שמוכתב מלמעלה לעולם של אני ואני ואני.

מרשל ("המדיום הוא המסר") מקלוהן, חוקר תרבות ההמונים הנודע, הבדיל בין מדיות "קרות" למדיות "חמות". ככל שמידת ההתערבות והקביעה של המשתמש גדולה יותר, כך מקלוהן, המדיה חמה יותר. הטלוויזיה, הרדיו והעיתונות הן מדיות קרות. הווידאו, הווקמן והאינטרנט הן מדיות לוהטות. מקלוהן מת לפני שנולד האינטרנט, וחבל שכך, אבל לא נורא, כולם מתים בסוף.

הווידאו, הווקמן והאינטרנט הם אחים. הם הפאואר ריינג'רס שעוזרים לאדם הקטן במלחמתו מול ההכתבות מלמעלה. הווידאו הוא הווקמן של העיניים, האינטרנט הוא הווידאו של הנפש, הווקמן הוא האינטרנט של האוזניים. שלושתם ביחד, וכל אחד לחוד, שיחררו אותנו. אנחנו לא תלויים יותר במה שאחרים רוצים שנראה/נשמע/נקרא/נרגיש.

מקלוהן אמר שאנחנו בונים את הטכנולוגיה, ואחר כך היא משנה אותנו. הוא צדק, כמובן. טכנולוגיה היא אף פעם לא רק טכנולוגיה. אקיו מוריטה – עם הווידאו והווקמן – השפיע על החיים שלנו ועיצב את התודעה שלנו. עכשיו הוא מת. חבל שכך, אבל לא נורא (למי שלא קרוב משפחה), כולם מתים בסוף.

כשהגיים־בוי יפגוש את הרשת

בעוד שנה יתחבר משחק הווידיאו הנייד אל טלפונים סלולריים ומצלמות דיגיטליות

בחודש שעבר חשפה נינטנדו את קווי היסוד של הדור הבא של הגיים־בוי: "Gameboy Advance". המוצר – שאמור להגיע למדפים ביפאן באוגוסט 2000 ולמערב לקראת חג המולד הבא – יכלול חיבור לטלפונים סלולריים ויאפשר הורדת משחקים מהאינטרנט, משחקים זוגיים ורבי משתתפים עם יריבים בעולם כולו, כניסה לחדרי צ'ט ואפילו קבלת ומשלוח דואל. מצלמה דיגיטלית משוכללת תתחבר למשחק, ושילוב שלה עם החיבור לרשת יעניק לשחקנים אפשרות לצפות בפני היריב עמו בחרו לשחק. הגיים־בוי החדש מתוכנן לתמוך בכל המשחקים הקיימים.

להכרזה על הגיים־בוי אדוונס, קדמה הודעה של באנריי, יצרן הצעצועים הגדול ביפאן, כי כבר בחודש דצמבר יציג מתאם לטלפון סלולרי שיתחבר ל"ברבור הפלא", משחק וידיאו נייד מתוצרת החברה. עמו ישווקו שלושה כותרי משחק אינטרנטיים. מתאם כזה עתידה נינטנדו להציג בחודש אפריל.

מזה עשור חולשת נינטנדו, יצרנית משחקי הווידיאו היפאנית, על שוק משחקי הווידיאו הניידים. נינטנדו היתה חלוצה בתחום בשנת 1989, ועד לשנים האחרונות העדיפה להמשיך ולמכור את גיים־בוי בתצורה זהה אחת, שכללה צג קטן יחסית המאפשר הצגה של גווני אפור בלבד.

למרות ההצלחה של הגיים־בוי, נינטנדו העדיפה להשקיע בפיתוח משחקים חדשים ומוצרים שאינם קשורים לו ישירות, כמו הנינטנדו 64 שהיה אמור להציב רף חדש בתחום משחקי הטלוויזיה הביתיים שאינם ניידים. הגיים־בוי נותר מאחור.

בשנת 1995 נוספה לגיים־בוי שיטה חדשה לעיצוב מודלים גרפיים, ושנתיים מאוחר יותר נחת בשוק הגיים־בוי Pocket – דגם קטן ב-30% מהמוצר המקורי. נינטנדו גם החלה לשווק את שני הדגמים במבחר מארזים צבעוניים. מי שהתעניין בדגם הכולל גם צג צבעוני קיבל מנינטנדו, במשך שנים, את אותה תשובה קבועה: כל הניסיונות לשלב צג צבעוני איכותי שלא יחסל במהירות את הסוללות, עלו בתוהו.

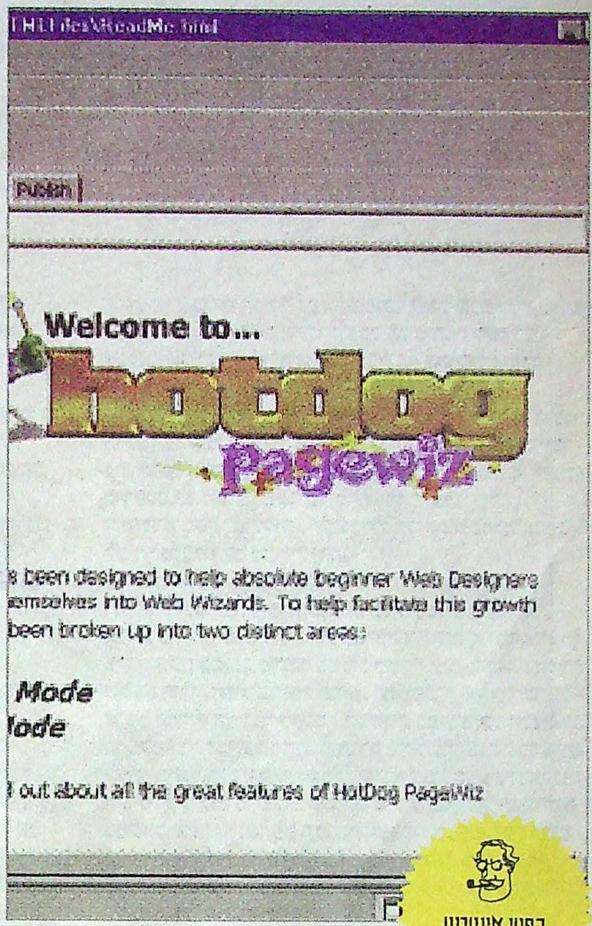
בשנת '98 הפגינה נינטנדו פעלתנות: בזה אחר זה הוצגו הדגם הצבעוני המיוחל, מצלמה דיגיטלית ומדפסת לגיים־בוי. הדגם הצבעוני (שמחירו בארץ 599 שקל) מאפשר תצוגה של 32,000 גוונים ומשך פעולה שאורכו עשר שעות (בשימוש בשתי סוללות), והוא כולל יציאת אינפרה־אדום, לצורך סנכרון עם מכשיר זהה.

ומה הקשר של מצלמה דיגיטלית ומדפסת למשחק וידיאו? התשובה נעוצה בשאיפה של נינטנדו להפוך את הגיים־בוי למרכז בידור נייד. מצלמה דיגיטלית ומדפסת הן צעד ראשון בכיוון. מדובר בשני מכשירי עזר, בטווח מחירים של 60 דולר, המתחברים ליציאת התקשורת של הגיים־בוי – או אל החריץ המיועד לקלטת המשחק, במקרה של המצלמה. המצלמה מתחברת בקלות, ובתוכה מוטמעת תוכנה מרשימה לעיבוד תמונה. בין האפשרויות שהיא מציעה: יצירת אלבום דיגיטלי, צילום סרטונים קצרים, שילוב פניו של המשתמש במשחק, ציור חופשי על תמונות, הוספת אפקטים מיוחדים בצילום והחלפת פנים וגוף בין שתי תמונות. כאן נכנסת לתמונה המדפסת הניידת, המאפשרת להדפיס את היצירות על מדבקות זעירות בצורת בולים.

האתר הרשמי של הגיים־בוי

http://www.nintendo.com/gb/index.html

גיא גרניט

קפטן אינטרנט נבדק
תוכנות

מדריך לבוני אתרים מתחילים, מנהל סימניות, ושני תוספים ל־ICQ

hotDog PageWiz היא תוכנה חדשה לבניית אתרים למתחילים. התוכנה ידידותית מאוד ומאפשרת בניית אתרים בצורה אינטואיטיווית עם מגוון אשפים להוספת תמונות, קישורים, טבלאות ומסגרות. המשתמשים יכולים לצפות מיידית בתוצאות השינויים שעשו באתר בצדו הימני של חלון התוכנה, ומחלון אחר שלה לשלב סימניות, קבצים מהדיסק הקשיח, וכדומה. התוכנה מומלצת בעיקר למי שמתנסה לראשונה בבניית ביתו ברשת. אפשר להתרשם ממנה למשך חודש בגרסת השותפה. מחיר הגרסה המלאה כ-70 דולר.

hotDog PageWiz, גודל הקובץ: 7.59 מגה בייט

ftp://ftp.sausage.com/pub/hotdog/pagewiz/hotdog_pagewiz.exe

CoolSync מאפשרת גישה חופשית לסימניות הדפדפן האישיות מכל מחשב בעולם. השירות חופשי וקובץ הסימניות הפרטי מאוחסן במחשבי חברת התוכנה (לאחר הרשמה קצרה) ומוגן שם על ידי סיסמה שבוחר המשתמש. אפשר גם לבצע סינכרוניזציה תמידית בין הסימניות ברשת לאלו שבמחשב האישי, ולערוך את קובץ הסימניות השמורות באתר החברה. חשוב: סימניות בעברית לא יוצגו היטב בתוכנה. מומלץ למי שמרבה לגלוש בכמה מחשבים שונים או מעוניין לשתף אנשים אחרים ברשת בקובץ הסימניות שלו המתעדכן תדיר. התוכנה חופשית לשימוש.

CoolSync, גודל הקובץ: 360 קילו בייט

http://bookmarks.coolsync.com/setup_cs.exe

ICQ Surf וי־MICQ הם שני תוספים שימושיים לתוכנת ICQ. MICQ מאפשר גלישה בכמה מספרי ICQ במקביל – שימושי למי שיש חשבונות רבים בשמות שונים. ICQ Surf הוא תוסף חדש ששומט את הקרקע תחת כמה מהתוכנות לשיחה וחילופי מסרים בין משתמשים באותו אתר (כמו Gooey למשל), שכן הוא מאפשר לעשות בדיוק את אותו הדבר בין כל משתמשי ICQ, שהם יותר מ-40 מיליון משתמשים. כשרוצים לגלוש בשקט, אפשר גם לעבור למצב "בלתי נראה". התוסף מופץ להתנסות בגרסת אלפא ראשונית, שיש בה עדיין לא מעט באגים ואשר עובדת רק עם גרסאות מסוימות של ICQ (ICQ 99b Beta 3.16 ומעלה).

ICQ Surf, גודל הקובץ: 1.2 מגה בייט

ftp://ftp.icq.com/pub/ICQ_Win95_98_NT4/ICQ_Surf.exe

MICQ, גודל הקובץ: 145 קילו בייט

ftp://ftp.wegadesign.com/pub/wegabyte/micq.exe

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

1. התצוגה הרגילה של סייר החלונות בחלונות 98 כוללת רק את שמות הקבצים, ללא הסיומות (extensions), כגון jpg, zip וכו'. כדי להפוך את האינפורמציה החשובה הזו לזמינה בוחרים בתוך סייר החלונות view/folder options, בוחרים ב–view, ומסירים את הסימון ליד "Hide file extensions for known file types".

2. דרך קלה להעביר קבצים ממקום למקום במחשב ומחוץ לו (לשולחן העבודה, לפקס, לזבל וכו') היא באמצעות תפריט ה–Send To, שנפתח כשלוחצים בכפתור העכבר הימני על כל אייקון במחשב. ברירת המחדל של התפריט כוללת חמש אופציות, אבל אפשר להוסיף לו כל יעד אחר. כדי להוסיף יעד – תיק מסמכים נניח – גוררים את התיק באמצעות העכבר הימני לשולחן העבודה, ובוחרים Shortcut Here Create. נותנים לקיצור הדרך שם חדש (באמצעות עכבר ימני/rename) ומאשרים. לוחצים על האייקון שוב בעכבר ימני, ובוחרים Cut. בסייר החלונות נכנסים ל–C:/Win 98/Send To. לוחצים בעכבר ימני בתוך התיק, ובוחרים Paste. סוגרים את סייר החלונות. היעד החדש יופיע בתפריט ה–Send To בפעם הבאה שתלחצו על קובץ בעכבר ימני.

3. אייקונים משעממים? חלונות 98 כוללת אופציות (דלות אמנם) לעיצוב האייקונים. לוחצים על שולחן העבודה בעכבר ימני, ובוחרים Properties. בוחרים Effects, לוחצים על האייקון הדורש שינוי, ולוחצים על הכפתור Change Icon. בוחרים בעיצוב החדש מתוך האפשרויות המוצגות, או מרפרפים בעזרת כפתור ה–Browse לקובץ אחר הכולל אייקונים (למשל Win98/System/Shell32.dll). אפשר גם להוריד סדרות של אייקונים מצויינים (של Star Wars, סנופי, כוכבי טלוויזיה וכו') מאתרים שונים, כמו לדוגמה http://www.pcworld.com/fileworld/category/0,1460,desktop+icons,00.html

4. כדי לחזור לאייקון המקורי ניגשים ל–Effects, בוחרים באייקון, לוחצים Default Icon ומאשרים.

5. בחלונות 98 נוספו ארבעה סרגלי כלים חדשים. כדי להגיע אליהם לוחצים בשורת המשימות (החלק התחתות של המסך) בעכבר ימני, עוברים ל–Toolbars ובוחרים באחת מהאפשרויות הבאות: Address – תיבה שימושית המאפשרת גישה מהירה לכתובות באינטרנט, קבצים במחשב ופתיחת יישומים. Links – כולל כפתורים לגישה מהירה לאתרים שימושיים, כמו Hotmail למשל. כאן אפשר כמובן להוסיף גם כתובות משלכם. Quick Launch – מכיל קיצורי דרך ליישומים המרכזיים במחשב. Desktop – כולל קיצורי דרך לכל הקבצים על שולחן העבודה.

6. אפשר ליצור סרגל בדיוק באותה מתכונת מהתכולה של כל תיקייה במחשב, למשל מ-My Documents, למי שצריך גישה מהירה לקבצים המאוחסנים שם. לוחצים בעכבר ימני על שורת המשימות, בוחרים Toolbars/New Toolbar ובחלון שנפתח עוברים לתיק הרצוי. כדי להסיר את הסרגל נכנסים שוב לתפריט, ומסירים את הסימון ליד הסרגל החדש.

7. ל הסרגלים אפשר לעשות התאמה אישית: להסיר אייקונים, להעביר אייקונים מסרגל לסרגל, ולבטל סרגלים לחלוטין. כדי להעתיק אייקון מסרגל לסרגל גוררים אותו בעזרת העכבר לסרגל הרצוי, ומשחררים כשמופיע סימון של קו שחור.
כדי להעביר אייקון מסרגל לסרגל גוררים אותו בעזרת כפתור העכבר הימני לסרגל הרצוי, משחררים כשמופיע סימון של קו שחור ובחורים ב–Move Here.
כדי לבטל סרגל לוחצים בתחום שורת המשימות על כפתור העכבר הימני, בוחרים Toolbars, ולוחצים על שם הסרגל.

8. עכשיו נתקעתם עם מדי הרבה סרגלים שתופסים שטח מסך יקר? לוחצים בתוך סרגל על כפתור העכבר הימני, בוחרים Properties ומסמנים את התיבה Auto Hide. הסרגל ייעלם, ויופיע שוב רק כשתקרבו את העכבר למקום המקורי שלו.

9. את הרקע הלבן של כל תיק בתצוגה של חלונות אפשר להחליף בתמונה. פותחים את התיק המיועד ובוחרים View/Customize this Folder. בתיבה שנפתחת בוחרים Choose a Background Picture ולוחצים על Next. אפשר לבחור באחת האופציות של חלונות או בכל קובץ bmp מהדיסק הקשיח, באמצעות כפתור ה–Browse. אחרי שבוחרים תמונה לוחצים next ו–finish.

הקפטן משאיר טיפ

עם קצת עבודה, אפשר לגרום לחלונות 98 לעשות את מה שאתם רוצים, ואפילו מהר וביעילות רבה. כך תסחטו את המיץ ממערכת ההפעלה שלכם – סדרת טיפים. מנה ראשונה

10. כדי לחזור לרקע הלבן בוחרים View/Customize this Folder/Remove Customization, מאשרים פעמיים ולוחצים על finish.

11. כשמכניסים דיסק לכונן הסי-די רום, חלונות 98 מתחילה להריץ אותו מיד. כדי למנוע זאת, לוחצים על כפתור ה-Shift בזמן שמכניסים את הדיסק לכונן.

12. שולחן העבודה הוא תיקייה כמו כל תיקייה אחרת במחשב. הדרך המהירה ביותר לערוך את הפריטים בו היא דרך Start/Run. מקלידים נקודה, מאשרים ועורכים.

13. מיקרוסופט היתה גאה במיוחד בתפריטים המתגלצ'ים לתוך המסך (animated menus), שהתבררו מהר מאוד כמטרד לא קטן. כדי לחזור לתפריטים קופצים (שגם לוקחים פחות משאבים מהמערכת) לוחצים בעכבר ימני על שולחן העבודה, ובוחרים Properties/Effects. מסירים את הסימון מ–"Animate windows, menus and lists". מאשרים.

14. תפריט ה–Start נפתח ללא מגע עכבר על ידי לחיצה על Ctrl+Esc.

15. כדי לדפדף בתוך תפריט ה–Start באמצעות המקלדת בלבד פותחים אותו כאמור לעיל ומקלידים את האות הראשונה של היישום הרצוי (למשל, S ל–Settings, ואחר כך A ל– Active Desktop ו–C ל–Customize my Desktop). אם כמה יישומים מתחילים באותה אות, אפשר לנוע ביניהם באמצעות כפתורי החצים.

16. כדי לבצע minimize לכל החלונות הפתוחים, לוחצים בעכבר ימני על הסרגל בתחתית המסך, ובוחרים Minimize all Windows. התפריט שנפתח מאפשר גם לארגן את כל החלונות בצורות שונות – זה לצד זה או אחד מתחת לשני.

17. אם רוצים להפעיל את הפונקציות האלה רק על חלק מהחלונות הפתוחים, לוחצים על Ctrl ובוחרים את החלונות שעליהם רוצים להפעיל את הפעולה. אחר כך לוחצים בעכבר ימני, ומסמנים את הפעולה הרצויה.

18. קיצורי הדרך ב-Start/Documents מספקים גישה מהירה למסמכים שנערכו בזמן האחרון, אלא שחלונות לא ממש מעדכנת את הרשימה: אם זרקתם, למשל, מסמך שעורכן באחרונה, השם שלו ימשיך להופיע ברשימה. כדי לרוקן את הרשימה ולהתחיל מחדש לוחצים בכפתור העכבר הימני בשטח שורת המשימות ובוחרים Properties/Start Menu Programs ולוחצים על כפתור ה-Clear בתיבת ה–Documents Menu.

19. קבצים שנזרקים לזבל מתוך חלונות לא נעלמים באמת: הם עוברים לסל המחזור, ויושבים שם עד שמרוקנים את הסל באופן ידני. בינתיים הם ממשיכים לתפוס מקום בדיסק הקשיח. כדי לצמצם את הבעיה פותחים את סייר החלונות ולוחצים בכפתור העכבר הימני על סל המחזור. בוחרים Properties/Global. בתיבה שנפתחת מזיזים את הסמן עד שגודל סל המחזור הוא 1% מהדיסק הקשיח.

20. משתמשים הרפתקניים במיוחד יכולים לאגף את הבעיה מצד אחר ופשוט לסמן באותו מקום את "Do not move deleted items to Recycle Bin". עכשיו, קבצים שייזרקו יימחקו באמת, בלי לעבור תקופת צינון בסל המחזור, ובלי חרטות. שלא תגידו שלא הזהרנו.

יהודי משגע

עם ההכרזה על הפורטל העברי שלה, מיקרוסופט מהמרת בשבעה מיליון דולר שהגולשים יעברו לעברית לוגית

בשבוע שעבר הוכרז על הקמת גרסה עברית ל־MSN, הפורטל של מיקרוסופט. המיזם המשותף של מיקרוסופט ואינטרנט זהב יתחיל לזוז בדצמבר השנה, ויעשה שימוש בעברית לוגית של מיקרוסופט. משמעות הדבר שבעוד חודשיים יקום לראשונה פורטל ישראלי שאינו תומך בעברית ויזואלית. זוהי החלטה אמיצה שמוכיחה כי מיקרוסופט מאמינה בעקרונות, ומוכנה להמר עליהם בשבעה מיליון דולר – הסכום שיושקע במיזם המשותף.

דו"ח אמין

עידו אמין

אז מה יעשו הגולשים בלי עברית ויזואלית? האם אותם הגולשים שלא יוכלו לקרוא את העברית באתר של מיקרוסופט ינטשו אותו בתסכול? או שאולי להיפך, דווקא הרצון לקרוא בתכני האתר יביא אותם להתקין את אקספלורר 5? ללא ספק, לפנינו ניסיון נועז. "אני מרגיש כמו אליעזר בן יהודה", אמר אריה סקופ, מנכ"ל מיקרוסופט ישראל, בהסבירו את ההחלטה, ולא יכולתי שלא לדמיין את בן יהודה מפתח שפה ומשיק באמצעותה עיתון בהשקעה של 7 מיליון דולר. אם זה מה שהוא היה עושה, הוא לבטח היה כובש נתח שוק, ויאללה – להנפקה.

לצד צוות מרשים של מיקרוסופט ישראל, מתוגבר במשה ליכטמן, מנהל חטיבת האינטרנט במיקרוסופט העולמית, שתיאר את חזונה של מיקרוסופט בקשר ל־MSN העולמי, ניצב מקרן וידיאו שכנראה היה אמור להקרין משהו. אלא שמסיבת העיתונאים הסתיימה בלי שהוקרן לפנינו דבר. מה קרה? מקו ישיר, המטפלים ביחסי הציבור של אינטרנט זהב ומיקרוסופט גם יחד, אומרים לנו שפשוט לא נותר זמן להקרין לנו דבר. נו, העברית אשר חיכתה אלפיים שנות, תתאפק עד דצמבר.

לאן נעלמו מאתיים אלף גולשים

פרט מעניין שהושמע במסיבת העיתונאים היה הערכה של אריה סקופ, מנכ"ל מיקרוסופט ישראל, ואלי הולצמן, מנכ"ל אינטרנט שזהב, על כך שאינטרנט זהב מחזיקה ביותר מ־40% משוק הגלישה הישראלי עם 162,000 גולשים – וזאת לאחר שנערכת שם פעולת ניפוי המוציאה מן המחזור גולשים לא פעילים. נדיר לשמוע מפי ברי סמכא מספרים מדוייקים, ולכן הבה נקדיש רגע אחד לבדוק אותם.

אם נניח שאינטרנט זהב מחזיקה 42% משוק הגלישה, פירושו שבישראל יש 385,714 גולשים. אם נניח שנתח השוק של אינטרנט זהב גדול יותר, ההערכה לגבי מספר הגולשים הכללי עוד תקטן. מספר זה הוא מקלחת קרה על ראשן של כמה הערכות שהושמעו בשנים האחרונות. למשל, באתר הסטטיסטיקה של nua (http://www.nua.ie/surveys/how_many_online/m_east.html) מצוטטת, בין השאר הערכה של IDC לפיה עמד מספר הגולשים בישראל על 600 אלף בינואר השנה. הדו"ח שהוגש לממשלה ביולי 1998 – לפני יותר משנה! – דיבר על חצי מיליון משתמשים. הציבור הישראלי היה מחובר, על פי אותו דו"ח, באחוז קטן במחצית מהציבור האמריקאי. ועכשיו, מסתבר שגם האומדן ההוא היה מנופח. כמעט פי שניים.

על ראש האנס בוער הכובע

אז יש עברית לוגית ("של נטסקיפ", כפי שאומרים במיקרוסופט), ויש עברית ויזואלית ("של מיקרוסופט", כפי שאומרים תומכי נטסקייפ). במה כדאי לבחור?

לא כדאי לבחור, אומרים בחברת בשן, שפיתחה כלי בשם זיקית, שאיתו אפשר להפיק במקביל עמודים משני הסוגים, כאשר האתר דואג להפנות את המשתמשים לעמודים המתאימים להם. למה זה טוב? הרי התקן הוויזואלי קריא יותר, והלוגי יותר בר הדפסה והעתקה? אז מסתבר שיש אתרים שרוצים להגיע לכמה שיותר קוראים, בלי להכריח אותם לקבל שיטה זו או אחרת. לפעמים זה חשוב – למשל כאשר רוצים לתפוס אנס סדרתי.

לפני שנתיים וחצי, באפריל 1997, כתבתי על השיטות בהן משתמשת משטרת ארה"ב לחיפוש אחר אנסים. בכתבה (שאותה אפשר לקרוא ב־http://www.reshet.co.il/amin/heb/9717.htm) שאלתי קצין משטרה חובב אינטרנט מדוע אין המשטרה מפרסמת תמונות של נעדרים ומבוקשים באינטרנט. שהרי, אתר משטרתי שכזה יכול להיות יעיל וחסכוני. בלעדיו, תלוי פרסום קלסתרוני הנעדרים באמצעיהם הכלכליים של בני המשפחה, או בזמן השידור של תוכניות הטלוויזיה. למעשה, כבר אז היו בישראל אתרי "נעדרים" שהוקמו באופן עצמאי, בידי קרובי משפחה או חברים. הקצין הביט בי אז במבט עגום ואמר: "קודם שבמשטרה ישדרגו את מחשבי ה־XT שלהם".

אז הנה חלפו שנתיים וחצי וכנראה שבמשטרה שידרגו את מחשבי ה־XT. ולא זאת בלבד, אלא שגם פתחו אתר ובחרו להתמודד בו עם בעיית העברית באופן מתקדם (באמצעות זיקית), שלא יותיר אף אחד בלתי מרוצה. באתר האנס הסדרתי שנפתח השבוע – חלק מאתר משטרת ישראל הנמצא בעבודה – מופיעים קלסתרונים חדשים, תצלום של הכובע שהשאיר האנס באחת מזירות הפשע, וגם טופס מקוון המבקש מהגולש למלא פרטים. בניגוד לפרסום בעיתונות, תמונות הכובע והקלסתרון אינן נזרקות לפח אחרי יומיים, ואפשר לשוב ולעיין בהן. אפשר גם לפרסם את האתר ברחבי האינטרנט בצורות שונות, כמו באנרים והפניות, שבוודאי יזכו לשיתוף פעולה מצד בעלי אתרים שונים, גדולים וקטנים. אבל כנראה שבשביל זה יצטרכו במשטרה לשדרג לסופרקומפיוטר.

הטיול הגנוב

בסדר, אז גנבו לך טיול. רוצה קרדיט?

בני מוזס הוא בעל אתר טיולים אלטרנטיווי וצנוע בשם "אלתר־נתיב". כלומר: טיולים מאולתרים. מוזס מעדכן את אתרו מדי שבועיים ומוסיף עוד טיול ברחבי הארץ, גם בטקסט וגם בתמונות שהוא דוגם ממצלמת הווידיאו האישית שלו, לא לפני שהוא מטביע בקצה התמונה את כתובת אתרו.

למוזס אין יומרות מסחריות בשלב זה, הוא רואה את אתרו כהדגמה של יכולות מקצועיות בתחום התוכן, והאתר אכן די מצליח. כשבדק מוזס איך מדורג אתרו על פי מדד הגולשים של נענע, הוא גילה כי הוא פופולרי פי ארבעה מהאתר של החברה להגנת הטבע, וגם יותר מהאתר של רשות הגנים הלאומיים. עוד אינדיקציה להצלחה: גונבים ממנו.

כשגלש בני לפני כחודש, וסרק אתרים דרך מנוע חיפוש, גילה להפתעתו את פרי עבודתו באתר שנקרא "ארץ הכנרת", של חברת "דעת־נט". כתובתו של "ארץ הכנרת": kineret.co.il (אין קשר לספק האינטרנט kinneret.co.il, עם הכתיב הנכון המכיל שני נו"נים). באתר גילה בני טיולים מרתקים, ואמר לעצמו: אכן, אתר משובח.

אלא שבהמשך גילה מוזס לתדהמתו שהטיולים שמצאו חן בעיניו נראים לו מוכרים מדי. למעשה, זהים לחלוטין לטיולים שעליהם כתב ואותם פירסם באתרו. כשפישפש בקוד ה־HTML של האתר, גילה שלא רק הטקסט, אלא גם קוד ה־HTML של הטיולים שלו הועתק, על גופו ועל כרעיו. ומה עם התמונות, אלה הנושאות את כתובת אלתר־נתיב? גם הן נמצאו באתר של "ארץ הכנרת" אך כשאותו חלק שנושא את כתובת האתר המקורי – מקוצץ.

לאחר עבודת בילוש מקוונת קצרה, איתר מוזס את כתובת בעלי האתר. לדבריו, הודו בפניו בעלי האתר בכך שלקחו את החומרים ללא רשות, אך באותה נשימה גם הציעו לו להשאיר את החומרים באתרם תמורת קרדיט, ואולי גם קישור. המשא ומתן המשונה לא הבשיל לכדי שיתוף פעולה. כיום, אין טיולים באתר ארץ הכנרת.

צביקה שגב מחברת דעת־נט אישר שבאתר "ארץ הכינרת" השתמשו בחומר של מוזס, אך הוסיף כי "החומר הועלה מהאינטרנט לצורך הדגמה, והועלה בשוגג לרשת. התנצלנו לפני מר מוזס והורדנו את החומר באותו רגע. לאחר מכן התקשרתי אליו שוב והתנצלתי כאשר השיחה כולה התנהלה ברוח טובה, והוא אף אמר שישקול שיתוף פעולה. מוזר בעיני שהנושא עולה שוב היום ובאמצעות העיתונות – אפשר שמר מוזס מעונין לפרסם את האתר שלו על חשבון הכפשת שמי, ואם כן, יבושם לו. כל שנותר לי הוא להתנצל שוב ולאחל לו פרסום נעים".

מסתרי הקול של אסתר שמיר

האנשים שבונים את האינטרנט. והפעם: אסתר שמיר – זמרת, משוררת, ועכשיו גם מרפאת באמצעות הקול דרך הרשת

האינטגרציה בין הגוף לבין הצדדים הרוחניים והרגשיים בחייו של אדם נהפכה בשנים האחרונות למטרה פופולרית מאוד ומספר גדול של שיטות ריפוי ופילוסופיות חיים מתמקדות בניסיון להגשימה. אחת מהן היא שיטת הריפוי באמצעות הקול, ונציגת השיטה הזאת ברשת היא הזמרת, המשוררת והמלחינה אסתר שמיר. מפני ששמיר, בנוסף לכל אלה, היא גם מרפאת נטורופתית.

לפני 11 שנה החלה שמיר לעסוק ברפואה אלטרנטיווית והיום היא עוסקת בכמה שיטות ריפוי שונות ומלמדת רפואה טבעית ומודעות עצמית. היא מומחית לרייקי ומשתמשת בשיטות כמו רפלקסולוגיה,

תזונה, פרחי באך, ארומתרפיה, שיאצו וריפוי באמצעות אנרגיה. את שיטת הריפוי הקולי פיתחה שמיר בעצמה, כדי "לזרז את הריפוי, המודעות העצמית והצמיחה הרוחנית". היא אומרת שנדהמה מיכולתו של הקול לרפא, ולכן בחרה להתמקד בשיטה הזאת. כיום היא מלמדת קורסים וסדנאות בנושא, וגם מייעצת באמצעות האינטרנט.

אתר הריפוי הקולי של שמיר הוקם לפני שלושה חודשים בלבד, כדי לקדם את התחום. "האתר מיועד לכל מי שהנושא מצית את דמיונו, ועם הזמן אני בטוחה שרבים יגלו עניין ביכולת המסתורית של הקול לרפא", אומרת שמיר. בינתיים היא עוסקת בעיקר במתן תשובות לשאלות הרבות המגיעות אליה בדואר אלקטרוני. בחודש ספטמבר בלבד ביקרו באתר למעלה מ-600 מבקרים, עם 14 אלף פגיעות. "קיבלתי תגובות אפילו מהודו", מספרת שמיר, "מרתק לראות איך אפשר להעשיר אחד את השני דרך הרשת".

התגובה הנפוצה ביותר של מבקרים באתר היא, לדבריה, הפתעה. "התחום מרתק ומגרה אנשים, והם מופתעים מעצם האפשרות שהקול יכול להוות כלי בעל עוצמה בריפוי ובהרחבת המודעות", אומרת שמיר. בשלב זה היא מייעצת לאנשים להגיע בעצמם לקורסים שהיא מעבירה במרכז "קול הרוח" ברישפון, אבל המטרה הסופית היא לבצע את הטיפול כולו דרך הרשת. "החזון הוא להרחיב ולהשמין את האתר, כך שאפשר יהיה לערוך באמצעותו סריקה קולית ודיאגנוזה של המבקר באתר באמצעות קולו, כדי שאנשים יוכלו לקבל דרך האתר תמונת מצב של ההילה הקולית שלהם. מבחינה זו אין גבול למה שהרשת יכולה לספק", היא אומרת.

אזור מיוחד באתר של שמיר מוקדש לשאלות של קוראים, והיא משיבה לפונים פעמיים בשבוע. מדור השאלות הנפוצות כולל הרבה מאוד מידע, וכך גם הארכיון הפתוח לעיון הציבור. חלק מהתשובות באתר כוללות הדרכה מעשית, כמו זו שמתוארת בעצת השבוע של שמיר: במצב של ישיבה, הפיקו קול מאוד גבוה (אם כי לא רם), דמיינו אותו מהדהד בתוך הראש, ואז עוברו מהטון הגבוה לנמוך ביותר האפשרי. שמיר קוראת לטכניקה הזו סריקה קולית, וממליצה להשתמש בה כמה פעמים כדי להשיג הרפיה ושלווה במצבים של לחץ.

אתר הריפוי הקולי של אסתר שמיר

http://voice-healing.com

דפנה לוי-ינוביץ
daphna@haaretz.co.il

הסופר ויליאם גיבסון בילה סופשבוע ארוך ומרצד בקולנוע של העתיד. והעתיד הוא אישי, זול ודיגיטלי

Wired

שאטו מארמונט נבנתה בסוף שנות העשרים, כאשר אולפני ההסרטה הראשונים נמצאו בשיא פריחתם. קשה להאמין שבמקום הזה אפשר עוד לעשות משהו שמישהו לא עשה בעבר, אבל הלילה אנחנו אולי מצליחים: אנחנו מקיימים פסטיבל סרטי וידיאו דיגיטליים; סרטים שצולמו ללא פילם.

הסרט הראשון שיוקרן הוא "מלכת רחבת הריקודים", סרט באורך מלא מג'מייקה. סוזן פן השתתפה בכתיבת התסריט וערכה את הסרט. פן היתה חברה בקבוצת ז'יגה ורטוב של ז'אן לוק גודאר, בין השנים 1970-1971, בה תיפקדה כהתגלמות האשה המשוחררת. לאחר שהתלמדה אצל יוצר הסרטים הדוקומנטריים הדגול יוריס אייבנס, היא ערכה את סרטו של ארול מוריס, "שערי גן העדן", את סרטיו של מייקל טולקינס, סרטים של פרסי ארלון, לואי מאל ו אחרים.

"מלכת רחבת הריקודים", שצולם כולו בגטו של סטנדפייפ בג'מייקה, הוא הפקה דיגיטלית לחלוטין, סרט שאי אפשר היה לעשות אותו ללא טכנולוגיה דיגיטלית. הגטו הוא מקום שבו אי אפשר לעבוד עם ציוד קונוונציונלי וצוות גדול (אין אפילו פקידים שאפשר לשחד). הטכנולוגיה פותחת עולם חדש: אם אפשר לנסוע לשם, אפשר לצלם שם. וחוץ מזה, אופן הקטנת העלויות מאפשר ליצור סרטים שיהיו מיועדים לקהל מצומצם; כך תתאפשר התפתחות של סרטים מקומיים באמת. "מלכת רחבת הריקודים" – עם צילום רחוב מהיר מאוד, שחקנים לא מקצועיים וכן הלאה – משיג תוצאות אדירות באמצעות הטכנולוגיה החדשה, כשהצופה צולל לתוך הגטו של סטנדפייפ – לסצנת המועדונים, לאנרגיה ההיפנוטית והצבעונית ולמאבקים הכלכליים והחברתיים הנואשים.

הסרט השני שלנו: "ספר החיים" מאת האל הארטלי ("אמון הדדי", "האמת שלא תאמן"). בסרט מככבת הזמרת פי־ג'יי הארווי בתפקיד העוזרת האישית של ישו, המדדה אחריו עם תיק טיולים גדול על גבה. הסרט צולם במנהטן בשביל הטלוויזיה הצרפתית בתקציב זעום.

עלילת הסרט: ביום האחרון של 1999, ישו (בחליפה מדוגמת) והשטן מסתובבים בין בארים מטונפים ומשרדים ממוזגים, בניסיון לסגור עסקה שנוגעת למחשב הנייד של ישו. המחשב מכיל את תוכנת "יום הדין": פתח את המחשב, ותוהו ובוהו ישתלט על העולם. הסרט הוא פצצת אנרגיה עצבנית, המתגברת באמצעות עבודת מצלמות חופשית. הארטלי מתענג על האפשרויות הדיגיטליות: הדמויות שלו נמרחות, מיטשטשות, נטרפות ומתפתלות. הסרט מצחיק, עדין, מסחרר.

נראה לי שווידיאו דיגיטלי הוא פלטפורמה חדשה עטופה בשפה ובמיתולוגיה של פלטפורמה ישנה. בדומה לצורה שבה אנו חושבים על המערכות הסלולריות שלנו כנספחים של טלפונים עם חוטי נחושת. כמו שאנו עדיין "מחייגים" בטלפונים בעלי מקשים. אנחנו קוראים לסרט "סרט", אבל הצלולויד הולך ומתייבש.

כשאני נכנס למיטה, אני חושב על "קובריק של המוסך" ותוהה מה הוא היה חושב על הסרטים. "קובריק של המוסך" הוא דמות שבאופן כלשהו הצליחה לחמוק מהספר האחרון שכתבתי. הדמות לא היתה מבוססת על קובריק עצמו, כי אם על תיאוריות מסוימות בדבר השיטות והכוונות של קובריק. לקובריק, טען חבר שלי, במאי בריטי צעיר שפעם עבד בשבילו, לא היה אכפת כמה זמן לקח כל דבר, והוא היה הכי שמח אם הוא היה יכול לבנות סטים ושחקנים וירטואליים. הרעיון התבשל באמצעות זכרונות על תיאוריית האוטר מימי לימודי הקולנוע שלי. על פי אותה תיאוריה הבמאי הוא היוצר, או האלוהים, המוחלט של הסרט, ממש כפי שסופר הוא האלוהים של העולם שבספר.

אפשר להתווכח אם זה נכון, אבל העולם, על פי ניסיוני, מלא באנשים שרוצים להיות אוטרים. בדמיוני רקמתי דוגמה אחת, ממוקדת ואובססיווית במיוחד. הגיתי את "קובריק של המוסך" כשנסעתי לפסטיבל סאנדאנס בפעם הראשונה וראיתי בימאים צעירים עושים מה שיוצרי סרטים צעירים כנראה חייבים לעשות כדי לזכות בתשומת לב – הליכה עצבנית הלוך וחזור, תוך כדי דיבור בשני טלפונים ניידים בו בזמן ומבט מותש לגמרי.

אחרי שראיתי אותם מטפחים גידולים כתוצאה משימוש ממושך בטלפונים ניידים התעוררה בי אמפתיה מסוימת. תחושה זאת היא שס[illegible] את הדלק לפנטסיה שלי על "קובריק של המוסך". אותו קובריק הוא בן 14 או 15 לכל היותר, והוא האוטר האחרון, או הראשון – תלוי בנקודת המבט. "קובריק של המוסך" שונא את כל מה שקורה בהוליוו[illegible] אורסון וולס מתבגר, המחובר במוסך של הוריו לאיזו טכנולוגיה זולה שאי אפשר להעלות על הדעת. "קובריק של המוסך" יוצר לבדו סרט באורך מלא, איזה סיפור אקשן שכולל או לא כולל אפקטים דיגיטליים, שכולל או לא כולל שחקנים אמיתיים, אבל נראה כאילו כן.

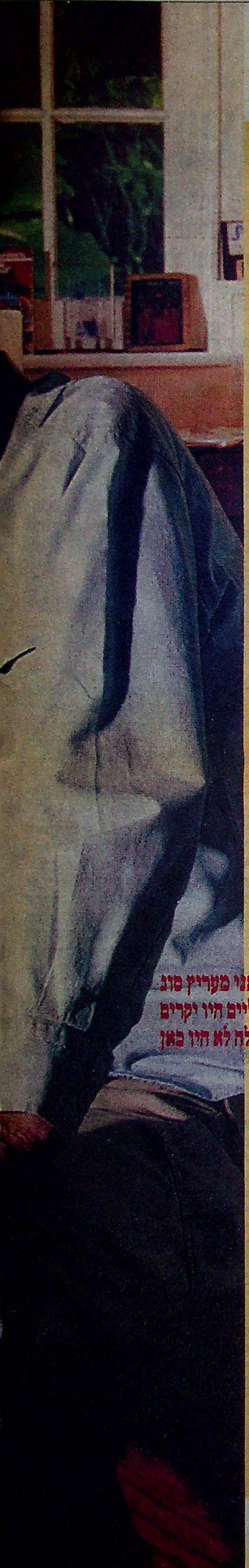
"קובריק של המוסך" צריך להיות כל הזמן בשליטה במידה שלא היתה אפשרית

"ההפלגה" הוא סרט אישי מאוד. אני מעריץ סוג כזה של סרטים. אם סרטים דיגיטליים היו יקרים יותר, ייתכן שהתמונות האלה לא היו כאן"

בזמן מוקדם יותר על גבי קו הזמן של הטכנולוגיה. הוא עושה סרט של אדם אחר, פשוטו כמשמעו; הוא הסופר של הסרט שלו במידה שכל אוטר ירצה להיות. והוא לא מוכן לצאת מהמוסך. הוריו, שמודאגים בהתחלה, עברו לשלב ההכחשה. הוא פשוט נמצא שם, יוצר את הסרט שלו, באותה הדרך (אני מניח) שסטנלי קובריק היה נוקט אם נמצאה בידיו הטכנולוגיה.

וייתכן שזאת הסיבה שבגללה קובריק של המוסך לא נכנס לספר; מעולם לא הצלחתי לדמיין אותו עוזב את תהליך היצירה לזמן ארוך מספיק כדי לתקשר עם דמות אחרת. אבל לדמויות יש דרך לרדוף אחר סופריהם, כשאני נרדם אחרי הסרט הדיגיטלי השלישי שלי (שלושה סרטים ביום זה הרבה יותר מדי), מסתבר לי הדבר: הוא חזר, ואני צריך לברר היכן הוא משתלב בטכנולוגיה החדשה. והאם נוכל או לא נוכל, או האם נרצה, להגיע לשם – להיכן שדמיינתי אותו – מכאן.

היום הבא מתחיל עם פנקייק אוכמניות וכמה קלטות של סרטים דיגיטליים קצרים.

ללטף אותם

האיימקים החדשים. אהבה ממבט ראשון

כל מי שחוזר הביתה למחשב שלו אחרי מפגש עם הסדרה החדשה של מחשבי ה–iMac של אפל, לא יכול שלא להרגיש אידיוט. וזה בדיוק מה שסטיב ג'ובס רצה שנרגיש, כשבישר לפני שבוע על "הלידה המחודשת" של ה–iMac. דגמים ראשונים החלו להגיע לחנויות נבחרות בצפון אמריקה בשבוע שעבר. ככה זה נראה: הקונה הפוטנציאלי ניגש למחשב, נעצר במרחק מה ממנו, פוער את פיו, נושם עמוק, מתקרב בעדינות – ומתחיל ללטף. אהבה ממבט ראשון. עוד כמה נגיעות במחשב השקוף לגמרי, והיד נשלחת לכיס של הארנק באופן בלתי נשלט. בינגו.

הסיבוב השני של האיימקים, שהם אמירה אופנתית לפחות באותה מידה שהם מכשירים מצוינים ממש, כולל שלושה דגמים בסיסיים: iMac, iMac DV (Digital Video), ו–iMac DV Special Edition. השיפורים העיקריים המשותפים לכל השלושה הם system bus של 100 מגהרץ (בהשוואה ל-66 מגהרץ במחשבים הקודמים); זיכרון פנימי ניתן להרחבה עד ל-512 מגה–בייט; רמקולים מובנים של הרמן–קארדון שעוצבו במיוחד עבור אפל; מערכת ונטילציה משופרת שלא נעזרת במאוורר ומבטיחה שקט כמעט מוחלט, ומאיץ גרפי Rage 128 של ATI (אטרקציה רצינית לשחקנים). הכוננים בכל הדגמים (CD–ROM ו–DVD–ROM) הם מהסוג שבולע את הדיסקים. אין להם מגש נשלף, מה שמבטיח, בלשונו של ג'ובס, "כונן בלי פירורים של טוסט בפנים". העיצוב הכללי דומה לזה של האיימקים הראשונים, אבל החדשים עגולים עוד יותר, המארז שלהם שקוף לחלוטין, הצבעים חזקים יותר, וכל החוטים מובלעים בתוך הבטן של המחשב.

המודל הבסיסי, ה–iMac, מיועד לקהל משתמשים ביתי. הוא כולל מעבד G3 350 מגהרץ, 64 מגה–בייט RAM ודיסק קשיח של 6 ג'יגה–בייט. מחירו 999 דולר, והוא מגיע רק בצבע כחול. שני המודלים המתקדמים יותר מכוונים (גם, אבל לא רק) לצרכנים שמשתמשים במחשב לעריכת וידאו דיגיטלית. כמו שעם מחשב המקינטוש הראשון אפל זיהתה את הפוטנציאל העצום של עיצוב גרפי והוצאה לאור שולחנית והשתלטה על השוק הזה, עכשיו היא מתיישרת עם הדבר הבא – עריכה דיגיטלית של סרטי וידיאו – ומספקת את המכונה המושלמת. שני הדגמים כוללים כונני DVD, יציאות FireWire לחיבור התקנים חיצוניים מהירים כמו מצלמות וידיאו דיגיטליות וכונני דיסקים חיצוניים, ותוכנת iMovie – גרסה חדשה ומתקדמת של אפל לתוכנת הווידיאו Final Cut Pro.

באופן מעשי, כל המפרט הטכני המעייף הזה אומר שבדגמים החדשים כל אחד יכול לערוך סרטי וידיאו שצולמו במצלמה ביתית,

להכניס אפקטים, להוסיף קרדיטים, להקליט פס–קול, לאחסן את המוצר המוגמר באופן דיגיטלי או, דרך מכשיר הווידיאו, בקלטת וידיאו, או לשמור אותו כקובץ קוויק–טיים ולשלוח אותו בדואל, או להעלות אותו לרשת.

ל–iMac DV יש מעבד 400 מגהרץ, DVD–ROM, ודיסק קשיח של 10 ג'יגה. המחיר שלו הוא 1,299 דולר, והוא מגיע באחד מחמשת הצבעים של הסדרה: תות, ענבים, ליים, אוכמניות ומנדרינה. ה–Special Edition כולל 128 מגה–בייט RAM ודיסק קשיח של 13 ג'יגה, והוא מגיע בצבע גרפיט יפהפה, זהה לזה של ה–G4 Power Mac. המחיר המומלץ: 1499 דולר.

לכל הדגמים אפשר להרחיב את הזיכרון הפנימי, ולהוסיף סאב–ווּפר של הרמן קארדון בעיצוב של אפל, תמורת 99 דולר.

"זה הולך להיות מאוד מאוד גדול", אמר ג'ובס בהכרזה לפני שבוע. "אנחנו כל כך יותר מתקדמים בתחום המחשבים האישיים, שזה אפילו לא מצחיק".

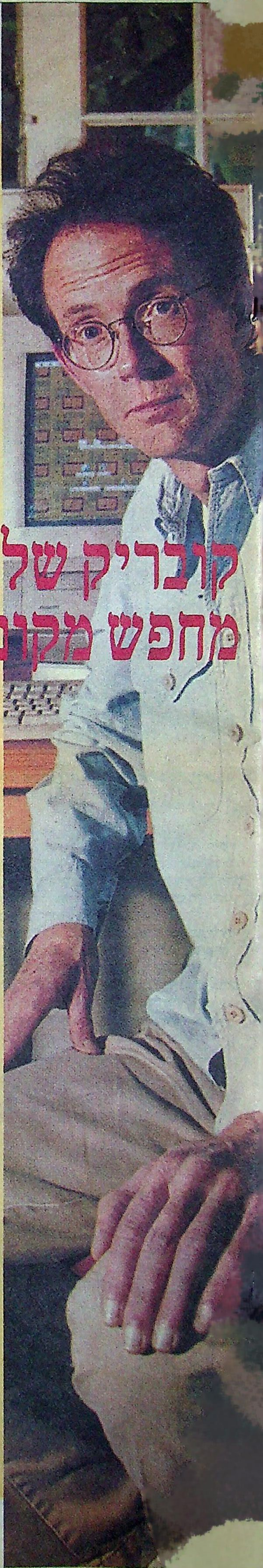
את האיימקים החדשים אפשר לקנות בחנות המקוונת של אפל:

http://www.apple.com/store

עובדות:

- מספר האיימקים שאפל מכרה (לפי נתוני החברה): 2 מיליון
- הצבעים הפופולריים (בסדר יורד): אוכמניות, ענבים, ליים, מנדרינה, תות
- המשקל של ה–iMac החדש: 15.8 ק"ג.
- העלייה במנייה של אפל ביום ההכרזה על הסדרה החדשה: 3.5 דולר
- המשכורת השנתית של סטיב ג'ובס: דולר אחד

נטע גורביץ, טורונטו

קובריק של המוסך מחפש מקום להיוולד

אני מניח שקובריק של המוסך היה מזהה אותם כיחידות שפה שבה הוא לומר לשיר אופרה. אחר כך אנחנו נוסעים לחנות משחקי מחשב – מערת המשחקים שמה. מערת המשחקים, מקום מבריק ומודרני, נראה כמו המקום שממנו יצמח קובריק של המוסך.

ואולי תצמח תרבות שלמה של אנשים כאלה. מכיוון שבשביל מרבית האנשים, בניית סטים דיגיטליים מאפס תתברר כקשה מדי. אולי ייווצר שוק שיתמחה וימכור תוכנות כמו רקע של פרוור אמריקאי, או הפנים של מרכזי קניות, או מרדפי מכוניות. אחר כך אפשר יהיה לעצב אותם ספציפית על פי רצונו של היוצר. ייתכן שכמה אנשים יגלו כי הנכס הגדול ביותר שלהם הוא הסט שהם פיתחו, אותו הם יכולים להשכיר לאחרים, לשנות, להוסיף שכבות, לחתוך, להרביק.

הדבר גורם לי לגרד בר[illegible]כיוון שהרעיון דומה באופן מוזר למאפיינים של הוליווד עכשיו: "תעשייה". קובריק של המוסך ממלמל משהו, מנגב את ידיו המזיעות במכנסיו המלוכלכים, וחוזר למוסך. הוא אינו רוצה בכך[illegible] הסופר.

ובינתיים במארמונט, אנ[illegible]נו צופים בסרט "20 פגישות", של מיילס ברקוביץ. "20 פגישות" עלה בערך 65 אלף דולר. הבמאי מצלם את 20 הפגישות שהיו לו, מחפש אהבה אמיתית. ובסופו של דבר, כנגד כל הסיכויים, טוען שמצא אותה.

עד עכשיו? טכנולוגיה המעניקה כלי הפקה לכל מי שבאמת משתוקק לעשות סרט. אולם זאת הבחנה פשוטה, כמו להגיד שכל מי שיש לו תוכנת וורד יכול להפיק ספר שנראה, ובכן, בדיוק כמו ספר. "דיגיטלי היא דרך זולה ליצור סרטים", אומר חברי רוג'ר, בזמן שאנו צופים בקלטת "אחת נקודה אפס 3", אוסף מפסטיבל סרטים דיגיטליים שהתקיים לאחרונה במכון לאמנות עכשווית בלונדון. "אולם זאת דרך יקרה מאוד לצייר ציורי גרפיטי".

השינה חומקת ממני. קובריק של המוסך משאיר אותי ער. האם מישהו באמת צריך אותו? האם הוא ייוולד אי פעם? אני נזכר באנשים ששמעתי מתלוננים על הטקסטורה של תמונות דיגיטליות, פילם ללא פילם: כיצד הן חסרות עושר, עומק. שמעתי את אותם דברים נאמרים על תקליטורים. מישהו אמר לי שהיה זה מארק טוויין שהגיש את הטקסט הראשון שנכתב במכונת כתיבה. זה נחשב לדבר רע: עבודה שחוברה במכונת כתיבה בוודאי תהיה חסרה עושר ועומק.

אבל, אומר חלק אמריקאי קטן שבי, דברים (אם לא אנשים) יכולים להשתפר. וקובריק של המוסך רוצה עושר מלא. הוא רוצה לשלוט בטקסטורה עצמה של החלום, עד לגרגיר העדין ביותר שלה. הוא רוצה לבנות את הדמויות שלו מלמטה למעלה, מבפנים החוצה. הוא אינו חושב במושגים של שחקנים, כי אם של מודלים דיגיטליים תלת–מימדיים. המדיום שלו הוא פלסטי לחלוטין, במידה שלא התאפשרה בעבר. ואינה אפשרית היום, אני מזכיר לעצמי. אבל אולי בסופו של דבר היא תהיה אפשרית. יום אחד זה יהיה חייב לקרות.

לקולנוע דיגיטלי יש פוטנציאל לפתוח את תהליך עשיית הסרטים, להפוך אותה לנגישה יותר מבחינה אוניוורסלית, לגרום לדה־מיתולוגיזציה שלה, להראות לנו מרכיבים של העולם שלא ראינו בעבר. לחשוב במונחים של בידור, או אפילו אמנות, זה להחטיא את המטרה. אנחנו בונים לעצמנו מראות שזוכרות – מראות

קובריק של המוסך רוצה עושר מלא. הוא רוצה לשלוט בטקסטורה של החלום, הוא רוצה לבנות דמויות מלמטה למעלה, מבפנים החוצה

אני חושב שקובריק של המוסך קיבל וודאי פרויקטים כמו "20 פגישות" כבר בכיתה ה': 'צא וצלם סרט על השכונה שלך, על אנשים, על איך אתה מרגיש ביחס לבנות, מה שאתה רוצה'. הוא עשה את הסרט אבל שנא את זה. הוא ידע מה הוא רוצה: מתח נראטיווי, סטים מעולים, דמויות בלתי נשכחות, הטקסטורה של הדמיון שלו נהפכת לבשר של פיקסלים. הוא רצה את המוסך, את אותו חושך פורה.

אחר כך הגיע תור סרטו של בנט מילר, "ההפלגה", סרט דוקומנטרי בשחור לבן מניו יורק. הסרט הזה מעניין אותי. אני שוקע לתוך העולם של טימותי "ספיד לוויץ'", מדריך סיורים באוטובוסים של חברת גריי ליין, הדומה קצת לג'ון לנון המנות. זהו אחד מאותם סרטים ייחודיים על בחור ייחודי במה שנקרא עיר ייחודית. אני מעריץ סוג כזה של סרטים. "ההפלגה" הוא, כפי שכותבים בעלונים של פסטיבלים, סרט אישי מאוד, וסרטים אישיים מאוד ידועים לשמצה כקשים למימון. אם סרטים דיגיטליים היו יקרים יותר, או בעלי דרישות טכניות גדולות יותר, ייתכן שהתמונות האלה לא היו כאן. מה משותף לכל הסרטים שצפינו בהם

ציבוריות שמשוטטות סביב וזוכרות את מה שהן ראו. זה קסם בסיסי.

קסם בסיסי יותר, וישן יותר, הוא ציור על קירות מערות. בקסם הזה, דמיונו של הצייר הוא המראה. אותה מערה היא גם המוסך של קובריק שלי, וכל מה שהוא הוגה שם יהיה פשוט עוד חלום אנושי. המסתורין האמיתי הוא מדוע הוא, ומדוע אנחנו, מוכנים לעשות זאת.

חלק מאתנו ישתמשו בטכנולוגיה של סרטים דיגיטליים כדי לחקור את כל אותם מקומות, כל אותם אנשים, בעולם שאנחנו עדיין מנסים לגלות. אם מקומות כמו סטנגרפייפ יחדלו להיות בלתי נראים, הכל היה שווה את זה. אחרים, כמו קובריק של המוסך שלי, ישתמשו באותה טכנולוגיה כדי לחפור עמוק יותר, בצורה אובססיווית יותר, באופן מפואר יותר, לתוך המסתורין שאין לו פתרון של ה"אני".

הסופר ויליאם גיבסון, מחלוצי זרם הסייבר־פאנק, המציא את המלה "סייברספייס" וחזה את האינטרנט ואת המציאות המדומה כבר בתחילת שנות השמונים. בין ספריו (המומלצים כולם): "ניורומאנסר", "אידורו", "ספירה אפס", "כל המסיבות של מחר".

קפטן, הצילו!

פקסים בחינם, מציאת קובצי מוסיקה, עדכונים לאופיס והעתקת דואל למחשב חדש

קפטן שלום, אני מחפש תוכנה שתאפשר לי ליצור קובצי MP3 מתוך תקליטורי מוסיקה. תודה,

יואב

הקפטן משיב: AudioGrabber היא תוכנת CD Ripper מעולה, אבל היא עולה כסף:

http://www.audiograbber.com-us.net/download.html

לרשימה מלאה של תוכנות, חלקן בחינם, פנה ל-

http://software.mp3.com/software/all/windows/ripper

קפטן יקר, האם ידוע לך על אתר שממנו אוכל לשלוח פקסים בחינם? הייתי רוצה לשלוח פקסים לרחבי העולם (תורכיה למשל). תודה,

רוני

הקפטן משיב: הרשת מציעה כמה פתרונות יצירתיים לשליחת דואר מעבר לים, אך הם פתרונות חלקיים בלבד. רשימה נאה של פתרונות כאלה אפשר למצוא ב-

http://www.savetz.com/fax-faq.html

פרויקט מיוחד שרץ מאז 1993 מאפשר שליחת פקס חינם לעשרות יעדים בעולם:

http://www-usa.tpc.int/tpc_home.html

הפרויקט עצמו מרתק, כך שהאתר שווה הצצה אפילו לשם העניין בלבד.

קפטן יקר, אני מתכוון לעבור למחשב חדש, ושאלתי היא: איך להעביר את כל הדואר האלקטרוני (באאוטלוק אקספרס) כולל היסטוריית מכתבים וספר כתובות. תודה,

דב

הקפטן משיב: מיקרוסופט לא הקלו עליך את המלאכה. השתמש ב- start\find\files or folders כדי לחפש את קובץ הכתובות שלך והשתמש בביטוי *.wab לחיפוש. כעת חפש את *.pst לקובצי הדואר. רשום היכן מצאת כל אחד מהקבצים והשתדל להעבירם למקום המקביל במחשב החדש. הקבצים יכולים להיות גדולים וייתכן שתאלץ להעבירם באמצעים כבדים יותר מדיסקט.

קפטן יקר, בכל פעם שאני מחייג לרשת, המודם מודיע שהוא לא מזהה צליל חיוג, אבל בניסיון השני/שלישי/רביעי זה מסתדר. מה עושים? בתודה,

ברק

הקפטן משיב: גש ל-המחשב שלי/לוח הבקרה, בחר ב"מודמים" וב"מאפיינים/יצירת קשר", ובטל את "המתן לצליל חיוג לפני החיוג". אם הבעיה עדיין לא נפתרת נסה להוסיף בתחילת המספר לחיוג סימן פסיק (,) אחד או שניים שיאפשרו למודם להמתין שנייה או שתיים לפני ניסיון החיוג. לא בלתי־סביר שהבעיה נובעת מתקלה טכנית במודם, הדורשת את החלפתו.

קפטן שלום, האם אפשר לשלוח לך דואר אלקטרוני בעברית?

שרית

הקפטן משיב: אפשר וגם רצוי. הורידי את הגרסה האחרונה של אקספלורר מהכתובת

http://www.microsoft.com/israel/products/products/ie5.html

והשתמשי באאוטלוק אקספרס המצוין כדי לכתוב לנו בעברית צחה.

קפטן שלום, לאחר קריאת הכתבה שהוקדשה לבאג 2000 הורדתי את התוכנה שהוזכרה מאתר סימנטק והרצתי אותה. לאחר בדיקה, היא הודיעה לי שגרסת האופיס שלי אינה מעודכנת (ברשותי גרסת 95) והציעה לפתור את הבעיה באמצעות קובץ שהורדתי והרצתי. לאחר ההרצה גיליתי שאיבדתי את יכולת הכתיבה בעברית בוורד (יתר האפליקציות עובדות כשורה). מה לעשות???

ערן

הקפטן משיב: ראשית, כמה מלות תוכחה: לעולם אל תריץ עדכונים שאינם דוברי עברית לתוכנות דוברות עברית. מיקרוסופט מספקת עדכונים לכל מוצריה בשפה המתאימה ויש להשתמש בהם, ורק בהם. התקן מחדש את הוורד בעזרת תקליטור ההתקנה של האופיס ובקר באתר מיקרוסופט בכתובת

http://www.microsoft.com/israel/year2k/prodguide/user_view68833IW.htm

שם יוסבר לך כל מה שעליך לעשות בנוגע לאופיס 95 שלך.

הסברים על מוצרי מיקרוסופט נוצרים ותאימותם לשנת 2000, תמצא ב-

http://www.microsoft.com/israel/year2k/prodguide/product.asp

קפטן שלום, הייתי רוצה לשים את האלבום המשפחתי שלי ברשת, ואינני יכול להשקיע את הזמן בבניית אתר. האם יש אתר המציע שירות שכזה?

שגיא

אלבום משפחתי, לשגיא

הקפטן משיב: מסתבר שאתה לא היחיד המעוניין שאלפי עיניים זרות ישזפו את תמונות העירום שלו מגיל 6. רבים וטובים חולקים את חייהם הפרטיים עם העולם, בעזרת שירות שניתן בכתובת

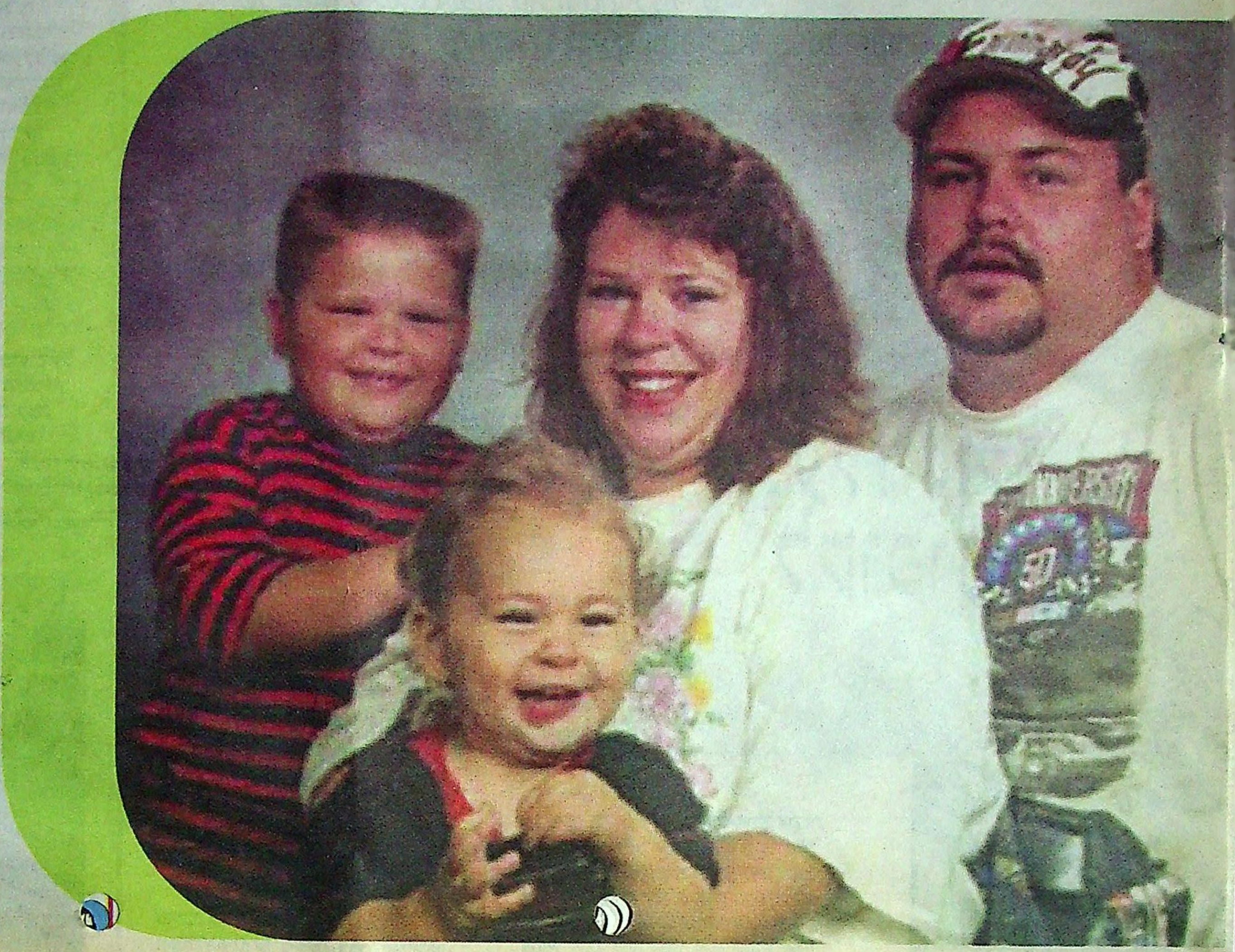
http://albums.photopoint.com

קפטן שלום, כולם מדברים על וידיאו ומוסיקה ברשת, אבל אני לא מוצא כלום. בכל מקום אתה מגיע ללינקים שאינם מובילים לשום מקום.

ירדן

הקפטן משיב: נגעת בנקודה רגישה. הרשת מכילה כמויות עצומות של וידיאו ומוסיקה לא חוקיים ובדיוק בשל כך מתקיים משחק של חתול ועכבר בין הגורמים המפיצים את המידע הזה לבין הגורמים הנפגעים מפרסומו (ובמידה מסוימת גם בין מיליוני האנשים המנסים להוריד את הקבצים). הקבצים שאותם אתה מחפש הם זמינים לסירוגין במקרה הטוב, ולכן יש להשתמש באמצעים מתאימים כדי לאתר אותם, וכדי להוריד אותם. אתר המספק את שתי הדרישות הללו הוא http://www.scour.net,

המציע מנוע חיפוש מצוין למוסיקה, וידיאו ותמונות, וכן תוכנה המאפשרת לך לבחור בכמה לינקים (אפשרי גם של אותו השיר) והתוכנה תארוב לשרת הראשון שיהפוך לנגיש ותוריד את הקובץ.

טיפ השבוע:

מעוניינים להאיץ את המחשב? היכנסו ל"המחשב שלי"/לוח הבקרה. אם מופיע שם אייקון הנקרא Fast Find או "חיפוש מהיר", הקישו עליו הקשה כפולה. בחרו באות הדיסק הקשיח שלכם ואז ב-index\delete index. אשרו את הפעולה ובחרו ב-index\close and stop\. אם אינכם משתמשים באלפי קובצי אופיס, אין סיבה שלא לבצע את הפעולה, ולאחריה – הפלא ופלא – מהירות עליית המחשב תשתפר ללא הכר, וכך גם תפקודים נוספים שלו.

קפטן שלום, hspell32.dll אינו מצליח לעבוד בוורד 97 תחת חלונות 98. מה לעשות?

נועם

הקפטן משיב: הבעיה קיימת בדרך כלל בקרב משדרגי חלונות. הסר את תוכנת האופיס והתקן אותה מחדש. זה ייקח 20 דקות ויחסוך לך זמן רב בחיפוש אחר פתרונות אזוטריים.

נניח שכל מה שאמור היה לפי מיטב המחקרים להתרחש באונה השמאלית של המוח, בעצם מתרחש בימנית. זה משנה משהו? אחד הטרנדים העכשוויים בחקר המוח עוסק במעין מיפוי נרולוגי, כלומר בשאלה איפה בדיוק בתוך המוח מתרחשות פעולות כאלה ואחרות. בהתחשב במציאות של כספי מחקר מוגבלים מאוד, הפילוסוף ג'רי פודור שואל בעדינות למי זה אכפת, והאם ייתכן שעצם קיומן של טכנולוגיות חדשות מכוון את המדע, ולא ההפך? חומר מעניין (ומאוד משעשע) למחשבה.

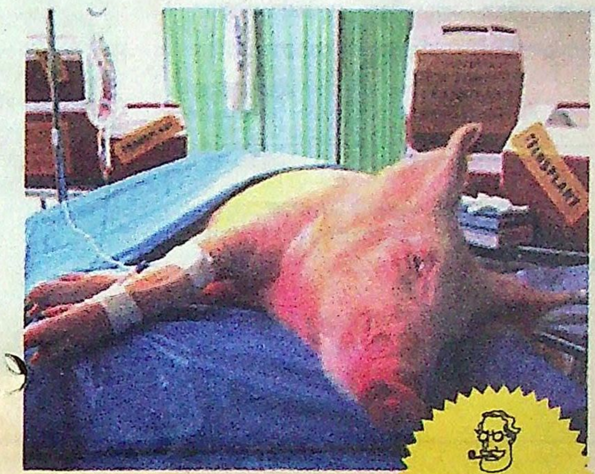
Diary

http://www.lrb.co.uk/v21/n19/fodo2119.htm

המגזין Brill's Content מונה את 25 האנשים שהכי משפיעים על מה שאנחנו קוראים, רואים, לובשים וחושבים. בין הבחירות הצפויות: עורך הניו יורק טיימס וכתבת הסי.אן.אן קריסטיאן אמאנפור. קצת פחות צפויות: עורך יאהו! והאשה שמאחורי הפרסומות של הגאפ.

The Influence List

http://www.brillscontent.com.features.influence_1199htm

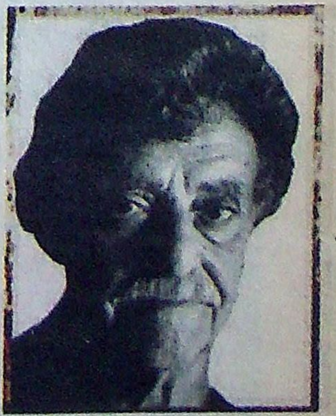
קפטן אינטרנט נבדק מאמרים

על חזירים אנושיים, מוחות חייתיים, קורט וונגוט, והאנשים המשפיעים ביותר בתקשורת

האם יכול להיות שאדם יחיה עם לב של חזיר? שמענו כבר מספיק על התפתחויות מדהימות בהנדסה גנטית כדי לדעת לא לפסול את הרעיון על הסף; אבל האמת היא שזה ממש מעבר לפינה. מדענים עוסקים כבר שנים בנסיון לבנות את החזיר המושלם – חיה עם גנים אנושיים, שאבריה ייקלטו בגוף של בן אדם – וייתכן שכבר בשנה הבאה יהיה אישור לבצע את ניתוח ההשתלה הראשון בהיסטוריה מחיה לאדם. ועכשיו שהמדע מאפשר, נשאר, כרגיל, רק לפתור כמה שאלות מוסריות ולהתחיל להתרגל למחשבה. מתוך מגזין ה"ניו יורק טיימס"

Could This Pig Save Your Life?

http://www.nytimes.com/library/magazine/home/19991003mag-pig-transplants.html

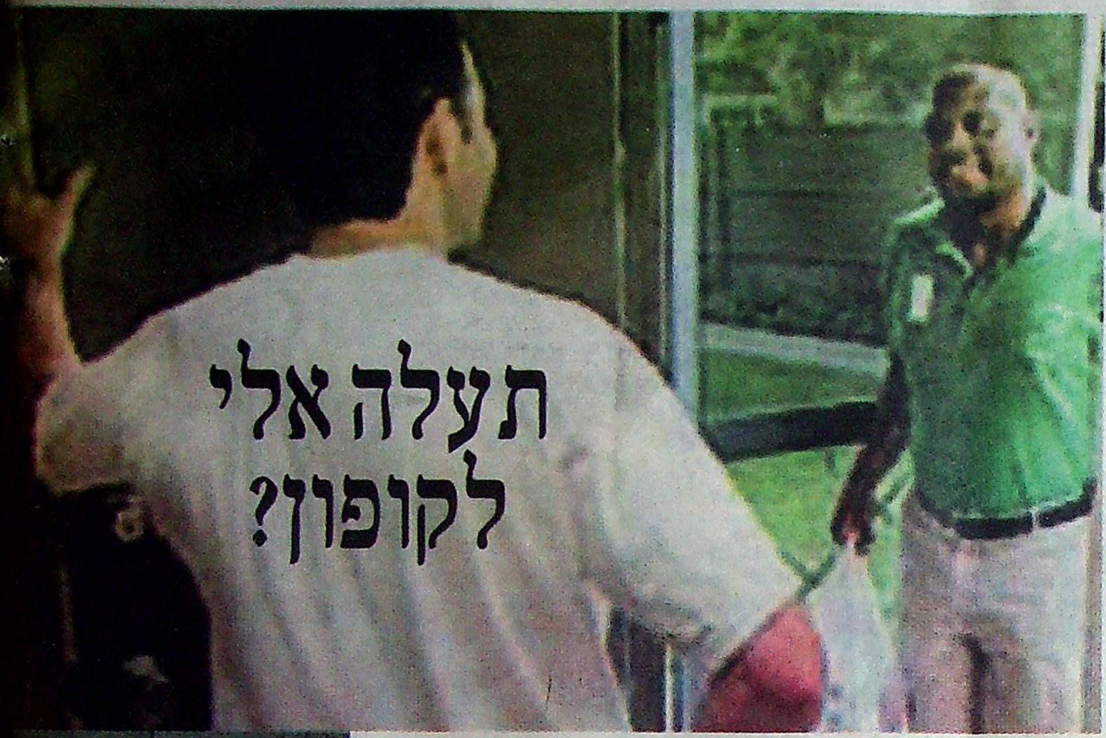

קורט וונגוט יהיה בן 78 בחודש הבא ועכשיו, אחרי שיצא לאור אוסף חדש מסיפוריו, הוא אומר שזהו – הוא פורש. בעצם, יש לו עוד ספר אחד – על הרומן שלו עם או.ג'י סימפסון – אבל בינתיים אף אחד לא מעוניין בו, אז כנראה שזה באמת הסוף. וחוץ מזה הוא עייף מלחשוב, ומסכים עם המסקנה שלו מלפני 25 שנה ש"עושה רושם שזה לא ממש עוזר". ראיון ציני, מצחיק ומרתק כתמיד עם הסופר, ב"סלון"

The Salon Interview: Kurt Vonnegut

http://www.salon.com/books/int/1999/10/08/vonnegut_interview/index.html

לגזור קופון ברשת: קופונים דיגיטליים, הזמנות כרטיסים ואוכל באינטרנט הישראלי

נחמית פרי

הקופון הראשון בהיסטוריה נולד, כמובן, בארה"ב. בשנת 1894 החל בעל נוסחת הפלא של משקה חדש בשם קוקה קולה, לחלק כרטיסים בכתב ידו המעניקים לאוחז בהם כוס משקה חינם. כעבור שנה התחילו חנויות מכולת אמריקאיות לחלק קופונים המעניקים הנחה של סנט אחד על כל קנייה. זה היה אז. היום התעשייה הזאת גורפת 3 מיליארד דולר בשנה בארה"ב, פרי הנחות מצטברות בשימוש בקופונים.

האסטרטגיה השיווקית מוכיחה את עצמה כל פעם מחדש. אנשים אוהבים הנחות ומפתחים נאמנות לתלושי הנחה לא פחות מאשר למותגים ולחנויות. גם באינטרנט תעשיית הקופונים מפותחת מאוד, בעיקר בארה"ב וקצת פחות במערב אירופה. ברשת אפשר "לגזור" קופונים ולממש הנחות כמעט בכל תחום, ממזון ועד טיסות בינלאומיות. אפשר לאתר קופונים לפי הקלדת מיקוד, לקבל קופונים בדואל, לסחור בקופונים ואפילו לרכוש קופונים בתשלום בכמויות גדולות.

בישראל, מקור הקופונים העיקרי היה עד לאחרונה רשתות המזון וחוברות כרטיסי האשראי. לא עוד. היום אפשר לגזור קופון עברי גם ברשת, או לפחות להדפיס אותו בצבע ולממש את ההנחות, חלקן הנחות ייחודיות לגולשים ברשת. למרות זאת, אי אפשר עדיין לממש אותו באינטרנט, כמתבקש, באמצעות קנייה מקוונת.

תחום נוסף שתופס תאוצה הוא זה של אתרים המאפשרים לבצע הזמנות של אוכל וכרטיסים שונים דרך הרשת. כמו במקרה הקופונים הדיגיטליים, גם כאן אין עדיין בארץ ניצול מלא של המדיום – מי שיבקש לקנות כרטיס קולנוע באופן מקוון, למשל, ימצא הפניה למספר הטלפון של גלובוספון. בשביל זה לא צריך אינטרנט. ובכל זאת, אפשרויות ההזמנה הקיימות רבות, והן הולכות ומתרחבות.

אתרי קופונים ישראליים

מקום טוב להתחיל הוא "אתר הקופונים הישראלי" – coupon.co.il. באתר יכולים הגולשים להירשם ולקבל בדואל קופונים לפי תחומי העניין שהגדירו. בעלי האתר מתחייבים במפורש שלא להעביר את כתובות הדואל לשום גורם אחר, אבל באותה נשימה גם מדגישים שהם רשאים לשלוח לנרשמים, בנוסף לקופונים עצמם, גם חומר פרסומי. לא כל אחד אוהב את זה. באתר עצמו אין קופונים זמינים, כך שמי שמעוניין להדפיס קופונים קיימים ולא להמתין לאלה שיישלחו אליו בעתיד, לא ימצא בו עניין. עם קצת יותר סבלנות, אפשר לסמן אחת מתוך עשר קטגוריות (מוצרים לבעלי חיים, מחשבים, אופטיקה וכדומה) ולהמתין לקבלת הדואל המובטח.

http://www.coupon.co.il

בישראל מקובל מאוד לסחוט את המיץ בכל צורה אפשרית משמות דומיין מבוקשים, ולכן לא מפליא למצוא גם אתר בשם kupon.co.il. בנטסקייפ לא הצלחנו לפענח את תוכן האתר והעברית נצפתה בצורה משובשת לחלוטין. לא כך מקרמים מכירות של קופונים. באתר עצמו נמצאו כ-280 קופונים – של מסעדות, מספרות, מתנות, אכסניות ואפילו בתי מרקחת. הקופונים מחולקים לתשע ערים בישראל – ירושלים וחיפה נעדרות משום מה – והחיפוש נעשה לפי חתך אזורי. את הקופונים אפשר להדפיס, כולל פירוט של טיב ההנחה (באחוזים או בצורת הטבה נלווית כמו בקבוק יין חינם בארוחה) ומועד התפוגה. חלק מההטבות משמעותיות (למשל 15% הנחה על ארוחה זוגית) ואחרות מעט פחות (נצנץ חינם ברכישת אופני הרים). מרבית הקופונים ניתנים לשימוש ארוך טווח לפחות עד אמצע שנת 2000. אפשרות שימושית אחרת היא להירשם למועדון החברים של האתר ולקבל עדכונים בדואל.

בסך הכל, שווה להתנסות בהזמנת הקופונים, הגם שב־Kupon.co.il, כמו באתרים אחרים, מדגישים שכיבוד הקופונים הוא באחריות המפרסמים בלבד. אולי זה תמים, אבל האם מוגזם לצפות שאתרים מכובדים יהיו אחראים לקופונים שהם מציגים לגולשים?

http://www.kupon.co.il

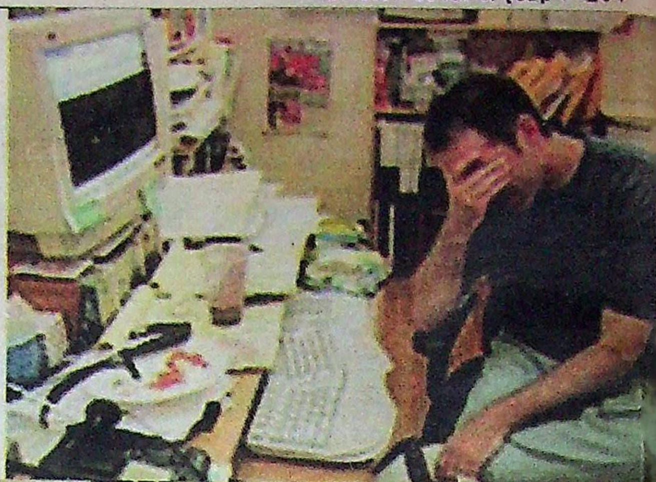
האתר הישראלי החדש Netcoupon מעוצב היטב, קל לניווט והמבחר בו רב. ראיתם קופון מתאים? אפשר להדפיס אותו בקלות. חסר לכם קופון אטרקטיווי בתחום מסוים? פנו לנציגי החברה והם ינסו להוסיף מבצע הנחות באותו תחום. רוצים לקבל הודעות על קופונים חדשים בדואל? אפשר להירשם למועדון החברים של החברה. כאמור, לא מדובר פה עדיין בשיטה מתוחכמת כמו בארה"ב, שם גם את מימוש הקופון אפשר לבצע דרך הרשת על ידי רכישה אלקטרונית, ובכל זאת – הנחה היא הנחה.

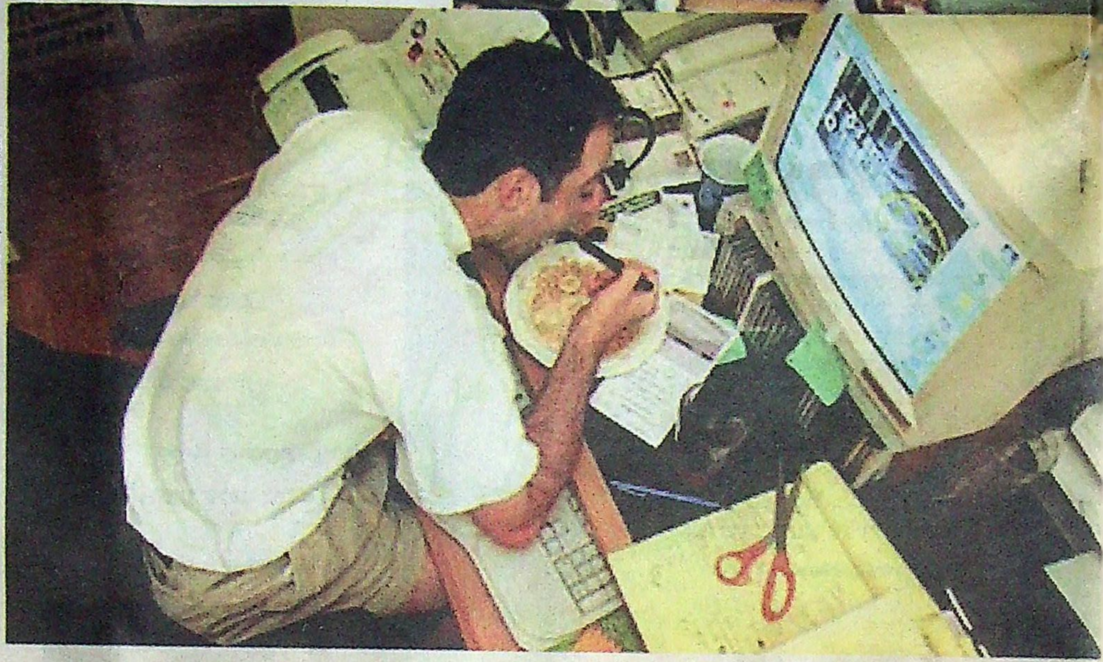
הקופונים בנטקופון מתחלקים לשבע קטגוריות עיקריות: בתי הארחה וצימרים, מסעדות, נופש פעיל, חתונות ואירועים, מזון מהיר, אופטיקה ואירועים עם ילדים. בנוסף מופיעים במסך הראשי קופונים מומלצים בתחומים שונים. בחלק מהמקרים מדובר פשוט בלינק לאתר של חברה המחלקת קופון מסוים – אופציה פחות אלגנטית, שהרי לא ביקשנו אתר של לינקים – אבל ברוב המקרים הקופון מצוי באתר עצמו.

בכל קטגוריה מופיעה מפת הארץ שבאמצעותה מגדיר הגולש את האזור הרלוונטי לשירות או למוצר המבוקש. ההיצע לא אדיר, אבל בהחלט סביר בהתחשב בכך שהאתר עדיין בתחילת דרכו. חשוב לציין שלכל קופון מוצמד תאריך תפוגה וכדאי תמיד לבדוק אותו. מרבית הקופונים שבאתר מעודכנים, אם כי לרבים מהם יש מועד תפוגה קרוב מאוד (כמו ה-17.10). לא היה מזיק גם אם לצד הקופון היה יותר מידע ותמונות על המוצרים והשירותים הניתנים בהנחה באתר, בין אם אלו פרטים מלאים יותר על בתי הארחה, אולמי אירועים או מסעדות.

http://www.netcoupon.co.il

עוד אתר ראוי לציון הוא "הלו ישראל", המיועד בעיקר לתיירים וכתוב באנגלית. אפשר למצוא בו קופונים בתחום הנופש והמסעדות. ישנם עוד כמה אתרים ישראליים בודדים המעניקים הנחות ומחלקים קופונים בתחומים ממוקדים, אך

מסחר אלקטרוני כבר חולל מהפכה בשוק מכירות הספרים, הדיסקים, הנסיעות, השירותים הכלכליים והתוכנות - כולם מוצרים שהקונים לא צריכים למשש לפני הקנייה. אבל מה עם צרכים בסיסיים ויומיומיים יותר - האם גם כאן האינטרנט יספק את הסחורה?

כתב ה"ניו יורק טיימס" מאט ריצ'ל, שהסתגר בבית למשך חמישה ימים כשהוא חמוש רק בכרטיס אשראי ועכבר, ניסח את השאלה אחרת. בעודו בוהה במסך בהבטחות של רשתות מזון שונות לבצע משלוח "בתוך 72 שעות" או "בכל צפון אוסטרליה", ריצ'ל מצא את עצמו מהרהר בסוגייה, "איזה חלק מהמחשב שלי אביל?".

ובכל זאת, הניסוי לא היה כשלון מוחלט. בסופו של דבר הרשת סיפקה את הצרכים המגוונים של ריצ'ל - מספטה, דרך ייעוץ רפואי (לו וגם לחתולה שלו), ערכת גולף ביתית להפיג את השעמום, פקקי אוזנים ואקמול (השכנה לומדת פסנתר), ובין לבין גם קצת חברה ("מי שאמר שבעולם המודרני קשה למצוא ידידות נפש לא פגש את kitten664").

ריצ'ל מסכם את החוויה בשני עקרונות יסוד של עולם הקניות המקוונות: 1. כל דבר תחת השמש ניתן להזמנה דרך הרשת, והיא מציעה את המבחר וקשת המחירים הגדולים ביותר בייקום. 2. תבננו מראש - אחרת תגוועו ברעב.

אף לא אחד מהם לא מרשים בהיצע שלו. רשימה שלהם אפשר למצוא בכל מנוע חיפוש ישראלי.

http://www.helloisrael.net

כרטיסים והזמנות אוכל

שלושת האתרים הישראליים המקיפים ביותר בתחום הם מטרופוליס, פאן־סנטר ונט־אווי. מטרופוליס הוא אתר חדש יחסית שמתמקד בהזמנות מקוונות, והוא מחולק לכמה קטגוריות עיקריות: הזמנת אוכל, מדריך קולנוע, תיאטרון, הופעות, סיורים והזמנות פרחים. בחלק מהקטגוריות אפשר להזמין כרטיסים, באחרות רק לקבל מידע. בעלי האתר מגדירים אותו כשירות קניות מקוון, אבל הצלחתו של מטרופוליס מותנית בהיקף הרכישות שאפשר יהיה לעשות דרכו, ובינתיים ההיצע מוגבל למדי.

מאגר המידע של האתר נרחב למדי כבר היום. כדי להזמין באתר יש למלא טופס הזמנה באופן חד פעמי, ולהבא להשתמש באותו שם משתמש וסיסמה. הזנת הפרטים לוקחת יממה, בפעם הראשונה שנרשמים - לא כדאי להיות רעבים.

היצע המזון של מטרופוליס לא רע, אבל כדאי לברר לפני ביצוע ההזמנה את אזורי המשלוח. הפירוט על המסעדות כולל את מחיר המשלוח והיקף ההזמנה המינימלית, ובתום ההזמנה יש להמתין להודעת אישור בדואל שההזמנה התקבלה במערכת ומטופלת מול המסעדה. יש עוד אתרי מסעדות ישראליים מעניינים, כמו גוד־פוד (http://www.goodfood.co.il), רסט (http://www.rest.co.il) ואחרים, המציעים סקירות על מסעדות ומידע שימושי רב - אבל לא מביאים את הסחורה לדלת.

גם כרטיסים להופעות אפשר להזמין דרך מטרופוליס. בקטגוריה הזאת היה מועיל להוסיף גם אפשרות לבחור מקומות ישיבה מסוימים, ומידע על כרטיסים פנויים.

בתחום הקולנוע אין למטרופוליס שום יתרון על אתרים אחרים, שכן בשלב הזמנת הכרטיסים מופנה הגולש למספר הטלפון של גלובוספון. עדיין מחכים לגוף הראשון שיאפשר גם קנייה מקוונת של כרטיסי קולנוע בארץ.

http://www.metropolis.co.il

עוד אתר טוב להזמנת כרטיסים הוא funcenter, המתמחה בהצגות, מופעי בידור ומוסיקה. מוצלחים במיוחד הם הסקירות וה"זרקורים" על הופעות ואירועים שונים, שנותנים ערך מוסף לאתר. בחלק מהמופעים, מחיר ההזמנה דרך הרשת - לפחות לפי המחירים המופיעים באתר - נמוך מהמחיר בקופות. אפשר לבצע את ההזמנות הן בצורה מקוונת (הדורשת מילוי טופס ופרטי כרטיס אשראי בטלפון באופן חד פעמי, וקבלת שם משתמש וסיסמה) או ישירות למוקד החברה. אפשרות מעניינת נוספת היא מכרזי הכרטיסים על מופע מסוים שקיימים לעתים באתר.

http://www.funcenter.co.il

Netaway הוא אתר הזמנות ישראלי נוסף, המגדיר את עצמו שירות משלוחים ברשת. למעשה, הוא פעיל רק בשעות מסוימות ביום - בשעות הבוקר, למשל, אי אפשר להזמין אוכל - ורק באזור תל אביב והשרון. בתל אביב מציע האתר הזמנות מכ-40 מסעדות ובאזור השרון מעוד כ-20. הזמנות בנט־אווי מתבצעות על ידי שליחי ה"תפנוקיה". באתר יש מועדון חברים וגם הוא מצריך הרשמה חד פעמית. כדאי לקרוא היטב את ההסברים על מחירי המשלוח באזורים השונים ולבדוק את שעות המשלוח. בחלק מהמקרים אפשר לפנות ישירות למוקד התפנוקיה ולהזמין גם כרטיסי קולנוע - אבל את זה יכולנו לעשות גם לפני הרשת.

http://www.netaway.co.il

בעתיד הלא רחוק

בארה"ב נפוצים כיום שני סוגי קופונים: קופונים רגילים, המוצעים להדפסה ולשימוש גם באינטרנט (כולל קופונים בלעדיים לרשת, המשמשים בעיקר לביצוע רכישות מקוונות), וקופונים אזוריים, המחולקים לפי עיר או מיקוד. סביר להניח שבשלב הבא, גם בישראל יהיו קיימות האופציות הללו, וגם מבצעי שיווק בנוסח עלון שבועי המציע מבצעים וקופונים לתקופת זמן מוגבלת. גם כניסה לרשת של מותגי ענק בינלאומיים, שלהם חנויות מקומיות, תביא לריבוי ההנחות לגולשים.

אבל תחום ההזמנות המקוונות - בעיקר אוכל וכרטיסים - צפוי לשגשוג גדול עוד יותר. אתרים כאלה הולכים ומתרבים בארה"ב ומציעים מגוון גדול של שירותים. אתרים כמו priceline.com, למשל, מציעים כבר היום מכרזים לכל סוגי הכרטיסים האפשריים. נקבו במחיר שתהיו מוכנים לשלם תמורת כרטיס טיסה או הופעה, וקבלו את ההצעות הטובות ביותר בשיטת מכרז פומבי. אתרים רבים אחרים כוללים היצע מרשים של הזמנות מזון מהירות, וגם פיצוי הולם אם ההזמנה לא הגיע בזמן. עוד התפתחות מתבקשת: שילוב בין אתרי קופונים המעניקים הנחה, לאתרי הזמנות מזון וכרטיסים המאפשרים הזמנה בפועל.

הבעיה של חברות עסקיות באינטרנט היא המשוואה הקבועה של השקעה גדולה לעומת תמורה מיידית קטנה מאוד. אפילו חברת אמזון (http://www.amazon.com), שמוכרת דרך האתר שלה ברבע מיליארד דולרים ברבעון, מפסידה מדי חודש כמה עשרות מיליוני דולרים. הבעיה הזאת מטרידה כל מנהל חברה בבואו לתקצב אתר אינטרנט.

חברה עסקית שפותחת אתר באינטרנט יכולה לפתח אותו באחד משני כיוונים עיקריים. הדרך הקלה והמקובלת היא לפתוח חנות מקוונת או שירות מכירות. בצורה זו החברה יכולה להתחיל לראות הכנסות מהאתר במהירות. הדרך הקשה יותר היא לפתוח אתר שמתמקד פחות במכירה ישירה ויותר בחיזוק המותג לטווח ארוך. האתר הישראלי של בירה קרלסברג נוקט בשיטה השנייה - ולא במקרה. מתכנני האתר היו ערים להבדל החשוב שבין בירה לספר; מי שרוצה אותה, בדרך כלל רוצה אותה עכשיו. האתר לא מתיימר לספק את הצורך הזה, אלא מתמקד בניסיון לחזק את המודעות של הגולש למותג עצמו.

הצבע השולט באתר הוא ירוק, המזוהה עם בקבוקי בירה בכלל, ובירה קרלסברג בפרט. חבורה של יצורים מצוירים מלווה את הגולשים בכל חלקי האתר. העמוד עצמו משתמש באפליקציית ג'אווה כדי לשדר את הג'ינגל של החברה, אבל התוצאה כבדה ואיטית, וכמעט עושה חשק לנטוש את האתר במחאה.

האתר עצמו מעוצב באמצעות מסגרות, ובסרגל העליון מופיע הלוגו של המוצר בתוספת פרסומת קטנה. סרגל הניווט, המופיע בצדו השמאלי של העמוד, משלב בצורה נחמדה את היצורים הווירטואלים, אבל כתוב בשילוב לא הגיוני של עברית ואנגלית. החלק המרכזי של המסך מכיל פרומואים לחלקי האתר שהמעצבים רצו להדגיש. הגרפיקה אמנם מעוצבת למשעי, אבל היא כבדה, ובמודם הביתי שלי העמוד הראשי הופיע במלואו רק לאחר כשתי דקות - זמן בהחלט לא

קרלסברג

http://www.carlsberg.co.il

סביר. ברוב חלקי האתר משובצים קובצי גרפיקה כבדים שלא משרתים שום מטרה למעט הדגמה של יכולת העיצוב של בוני האתר.

לחיצה על כפתור קרלסברג מובילה לעמודי טקסט עם הסברים נרחבים על המשקאות שמייצרת החברה, על תהליך הייצור ועל המפעל בישראל. כאן גם אפשר ליצור קשר עם מפעילי האתר. כפתור HappyHours מוביל לעמוד עם פוסטרים ישנים של קרלסברג, למקרה שמישהו מעוניין.

האתר מנסה לעודד את הגולשים להשתתפות אקטיווית בכמה דרכים. במרכז המסך הראשי מציעים לגולשים להשתתף בתחרות נושאת פרסים של מתכוני בירה, ואילו הצ'ט של האתר מזמין את הגולשים להירשם למועדון חברים. החברה גם נותנת חסות לאתר מוסיקה לצעירים המתעדכן בתכיפות.

שני החלקים המוצלחים והמעניינים ביותר באתר הם הקוקטיילים והמתכונים. אזור המתכונים מציע לגולשים מבחר קטן של מתכונים מבוססי בירה המוצגים בצורה מסודרת ופשוטה. האתר גם מלמד איך להכין מבחר קוקטיילים, בליווי מילון מונחים לטובת שתיינים פחות מומחים.

האתר העולמי של קרלסברג (http://www.carlsberg.com) בנוי על אותו רעיון של חיזוק המותג ומציע שירותים דומים לגולש. אחד ההבדלים היחידים בינו לבין האתר העברי הוא שהאתר העולמי בנוי בטכנולוגיית פלאש מתקדמת המאפשרת שילוב של קול ותנועה בתוך האתר.

האתר הישראלי של בירה קרלסברג משרת את מטרתו הפרסומית בצורה טובה, בלי לגרום לגולש להרגיש שדוחפים אותו לקנות. דוגמה משובחת לאתר מסחרי.

ירדן לוינסקי

http://www.extopia.co.il

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

עדיעת הגולשים

מוסיקה ממוחשבת • מכולת סינית • סקוט וולף • בבילון 5 • שלום תקוה

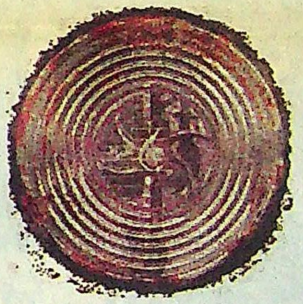
מוסיקה ממוחשבת

"הרמוני סנטרל" הוא אתר פתיחה מקיף וטוב לכל המתעניינים במוסיקה ממוחשבת. זוהי אסופת מקורות כמעט אינסופית, החל ממידע על כרטיסי קול, מאמרים תיאורטיים, הדרכה לתכנות של מוסיקה, וכלה בספריות ענק של קבצים והוראות יצירה. לכל היפר לינק מצורפת ביקורת, ויש גם מודעות דרושים

http://www.harmony
–central.com/Computer

CSOUND הוא פרויקט מחקר של MIT – המכון הטכנולוגי במסצ'וסטס – ויש לו אתר משובח המבהיר להדיוטות אלו דברים מופלאים אפשר לעשות ולשמוע במוסיקה ממוחשבת

http://mitpress.mit.edu/e-books/
csound/frontpage.html

מאותה אוניברסיטה, ולא פחות מעניין: כתב עת לענייני מוסיקה ממוחשבת, הרואה אור אחת לשלושה חודשים וסוקר מבחר נושאים הקשורים לסאונד דיגיטלי, מוסיקה אלקטרואקוסטית ועיבוד קול. בגרסה המקוונת אפשר לקרוא את המאמרים וגם להקליק על שפע הקישורים להדגמות חיות

http://mitpress.mit.edu/e-journals/
Computer-Music-Journal
/CMJ.html

מילון מונחים חשוב לכל העוסקים בתחום

http://ccrma-www.stanford.edu/
CCRMA/Software/cm/dict

"וריאציות" הוא שמה של מערכת אלגוריתמים להלחנת מוסיקה. אתר מצוין עם דברי מבוא והוראות שימוש

http://www.ee.umd.edu/
~blj/algorithmic_composition

מדריך יאהו! לאמני מוסיקה ממוחשבת, כולל הפניות למוסיקאים מכל העולם. יש גם רשימת אירועים, קבוצות דיון ומועדונים מקוונים של מעריצי הז'אנר

http://dir.yahoo.com/
Entertainment/Music/Artists/
Computer_Generated

אתרים חדשים

"עמך", המרכז הישראלי לתמיכה בניצולי שואה ובני הדור השני

http://www.amcha.org.il

globalgay – פורטל ישראלי חדש לקהילת ההומואים והלסביות

http://www.globalgay.co.il

נוער ישראלי נגד סמים

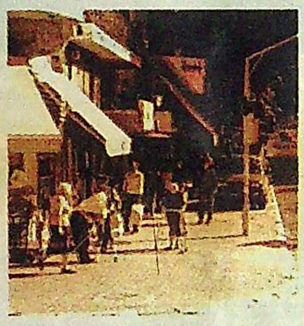
http://www.antidrugs.com

מידע לתיירים באנגלית – אינדקס חדש

http://www.izrael.co.il

ראש פינה, הסיור שלפני הסיור האמיתי

http://www.rosh-pina.co.il

אמנים מצלמים את תל אביב, גלריה מקוונת

http://www.tel-aviv.cc/gallery

המכולת הסינית – מצרכים והסברים על המטבח היפני, הסיני והתאילנדי

http://www.sini.co.il

סיליקון וואדי – מיטב שירותי הפורטלים הישראלים במקום אחד

http://www.vaddi.com

המצב

1. בפורום האסטרולוגיה החדש של IOL

http://www.iol.co.il/forums

נרשמו השבוע 30 עמודי הודעות. בפורום חוק ומשפט הוותיק יש 44 עמודים

2. בפורום היוצרים "למגירה" של רשת אורט

http://mop.ort.org.il/forums

נרשמו ההודעות האחרונות בשלהי חודש יוני

3. בפורום פנויים פנויות של וואלה!

http://myforums.walla.co.il/ts.exe?tsurl=0.145.0.0.0

נרשמו השבוע 91 עמודים

אתר השבוע

הרכילותי

גם לזה יש אינדקס ברשת: שמות שבחרו סלבריטאים לתינוקות שלהם. האתר – celebnames – ערוך בצורה טובה ומאפשר חיפוש על פי שמות הילדים או ההורים המפורסמים. לעומת זאת, דבר פשוט ומתבקש כמו תמונות אין בו, וגם הגרפיקה הקיימת טעונה שיפור. מלבד השמות, יש באתר ציטטות ועדכונים שונים, דיווחים על ילדים שבדרך, ונתונים סטטיסטיים – כמו למשל שברשימת ילדי הסלבריטיז יש 8 ג'ייק, 8 ניקולאס, 8 סם ו-9 האנה. ברוכים הבאים לעידן המידע.

http://www.celebnames.8m.com

החשוב

חודש המודעות לסרטן השד שנפתח זה עתה הוא התירוץ הרשמי לאתר המשובח הזה, המכיל מידע רב בעברית על המחלה ועל אופני ההתמודדות עמה. האתר, שהוא פרי שיתוף פעולה של וואלה!, נשיונל ג'יאוגרפיק והאגודה למלחמה בסרטן, מדווח על פעילות האגודה, מספק סטטיסטיקות שונות על המחלה, סיפורים אישיים וגם עדכון על שידורים רלוונטים בערוץ הטלוויזיה של נשיונל ג'יאוגרפיק.

http://go.walla.co.il/cancer

מילון

kludge (מבוטא "Kloodz") פתרון מוזר, מאולתר, אקראי ולא לחלוטין מובן – אבל עובד – בתחום התוכנה או החומרה. מילון האינטרנט Whatis מייחס את מקור הביטוי למלה הגרמנית KLUG, שפירושה פיקח או חכם.

mouseover טכניקה בבניית אתרים העושה שימוש בשפת ג'אווה כדי לאפשר שינויים במבנה העמוד בכל פעם שהמשתמש מעביר במקומות מסויימים את העכבר שלו. מונח נרדף ל Rollover.

יומן

רביעי 13.10

01:00 צ'ט עם אדריאן לין, במאי "לוליטה"

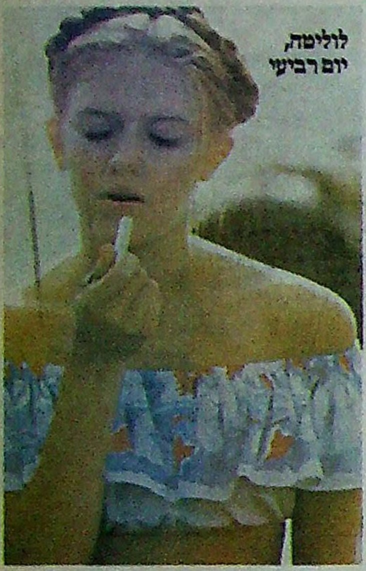
http://www.bigstar.com

02:00 צ'ט עם הזמרת מרידית' ברוקס

http://www.rockonline.com

02:00 הופעה של ג'יווס אנר מרי צ'יין

http://www.rollingstone.com

לוליטה,
יום רביעי

חמישי 14.10

01:00 צ'ט עם הסופרת סו גרפטון

http://www.barnesandnoble.com

03:00 צ'ט עם אנטוניו סבטו ג'וניור

http://chat01.asylum.com/studio-i

21:30 צ'ט עם קפטן הפועל תל אביב, שלום תקוה

http://www.netvision.net.il/sportschannel

שישי 15.10

03:00 צ'ט עם כוכבי בבילון 5

http://www.tnt-tv.com

שבת 16.10

02:00 הופעה של ראן די־אם־סי

http://www.rollingstone.com

שני 18.10

03:00 הופעה של ונילה אייס

http://www.hob.com/live/events/991017vanillaice

המצעד

עשרת אתרי הקניות המוצלחים ביותר על פי
http://www.10-best.com

- http://www.catalogcity.com
- http://www.shopnow.com
- http://www.barnesandnobles.com
- http://www.ebay.com
- http://www.onsale.com
- http://www.valueamerica.com
- http://shopping.yahoo.com
- http://www.cdnow.com
- http://www.reel.com
- http://www.autobytel.com

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינבוים

תראו מה שמצאנו ברשת על...

http://www.scottwolf.org
http://www.geocities.com/TelevisionCity/Set/8363/scott.html
http://www.geocities.com/Hollywood/Makeup/2228
http://www.fortunecity.com/lavendar/muswell/296
http://www.fox.com/po5
alt.tv.party-of-five

סקוט וולף

השחקן האמריקאי סקוט ריצ'ארד וולף, שסרטו 'גו' מציג בימים אלה בקולנועים, נולד בארבעה ביוני 1968 בבוסטון, מסצ'וסטס. הוריו התגרשו כשהיה בן חמש, ויחד עם אחיו הוא עבר להתגורר עם אמו בניו ג'רסי, שם חי עד סוף התיכון. הוא נרשם ללימודי תואר ראשון בכלכלה ואפילו נבחר להיות נשיא אגודת הסטודנטים המקומי. כשסיים את התואר, המלצה מקרית של חבר של אביו, שהיה פעם שחקן, שינתה את חייו. החבר הציעה לוולף להסב את הקריירה שלו למשחק.

הרעיון הלהיב מאוד את וולף והוא נרשם מיד ללימודי משחק מקצועיים בניו יורק ובלוס אנג'לס. תפקידו הראשון היה בפרסומת למסעדה יפאנית. מאוחר יותר הוא השתתף בפרסומת לצד המותג של קלוגס, "טוני הנמר" -- בתפקיד שממלא בארץ גיל ססובר. עם רזומה מרשים של פרסומות, וולף התחיל לנסות להתקבל לסדרות טלוויזיה. לאחר שנכשל בבחינות הבד לסדרה "משמר המפרץ", הוא הבין שעליו להתמקד בתפקידים שתפורים למידותיו (173 ס"מ) ולחזותו הנערית. בינתיים הוא הסתפק בהופעות אורח בסדרות נעורים כמו "פארקר לואיס" ו"בלוסום", ובכמה סרטי נעורים שלא זכו להקרנות מסחריות בארץ.

הפריצה הגדולה של וולף הגיעה כשלוהק לתפקיד ביילי סלינג'ר בסדרה "שולחן לחמישה", שהצליחה מאוד והפכה את כל משתתפיה לכוכבים.

בעבר נקשר שמו רומנטית לשחקנית אליסה מילנו ולשותפתו לסדרה פאולה דביק (קירסטן). היום הוא ממצה את רווקותו בדירה שהוא חולק בלוס אנג'לס עם אחיו המוסיקאי.

לפני שבוע כאמור עלה לאקרנים הסרט "גו" בכיכובו. במקור, במאי הסרט דאג לימן לא רצה ללהק את וולף לתפקיד הראשי, מכיוון שגם קטי הולמן, כוכבת סדרת הנעורים המצליחה "דוסון קריק", הוחתמה לשחק בסרט ולימן חשש שהסרט יקוטלג כ"דרמת נעורים". אבל לדבריו, הוא התרשם מאוד מהכימיה הטובה של וולף עם יתר השחקנים והחליט להכניס אותו בכל זאת לפרויקט.

וולף הוא חובב מושבע של ספורט ומרבה לשחק בייסבול והוקי. בשעות הפנאי הוא מרבה לנגן בגיטרה ובתופים, ולפעמים אפילו שולח ידו בשירה. למרות הפופולריות הרבה של "שולחן לחמישה", הרשת לא משתגעת על וולף. לפי מנוע החיפוש "all the web" הוא זוכה רק ל-4,279 אזכורים בדפי אינטרנט. המצב בקבוצות הדיון דומה, שם הוא נהנה

http://www.hp.com/go/drops

רק המציאות אמיתית יותר

אם מייד התכופפת למראה המתאגרף המאיים והכל כך אמיתי הזה, זה בגלל שהתמונה שלו הודפסה באמצעות טכנולוגיית הזרקת הדיו המתקדמת בעולם. HP PhotoREt II - טכנולוגיית ההדפסה הרב שכבתית של HP היא טכנולוגיה מהפכנית, המאפשרת למדפסות למזג עד 16 טיפות צבע בכל נקודת הדפסה. התוצאה היא איכות צילום מדהימה המושגת ללא פשרה על המהירות. כך שלא משנה עד כמה אתה לחוץ בזמן, תמיד תוכל להפיק תמונות מדהימות באיכות צילום. למעשה, רק החיים אמיתיים יותר.

מדפסות HP DESKJET
עם HP PhotoREt II

HEWLETT® PACKARD
Expanding Possibilities

לפרטים נוספים חייגו למרכז שירות לקוחות ארצי: 09-9524848

עונא אלי